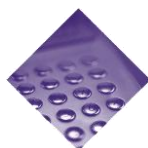

Vtlb-rapport

Berekening van het vtlb bij toepassing van de
Wet schuldsanering natuurlijke personen

Werkgroep Rekenmethode vtlb van Recofa
Versie juli 2026

Inhoud

Colofon	4
1. Algemeen	5
1.1 Inleiding Algemeen.....	5
1.2 Onderhoud van de methode	6
1.3 Landelijke Recofa-Richtlijnen voor schuldsaneringen.....	7
1.4 Basisbeginselen	9
1.5 Opbouw van het rapport	10
1.6 Herberekening	11
1.7 Het rekenprogramma: vtlb-calculator en plug-in	12
2. De berekening van het vrij te laten bedrag en de afloscapaciteit.....	13
3. De beslagvrije voet volgens art. 475da Rv	15
3.1 De verschillende leefsituaties	16
3.1.1 Artikel 475d lid 1 sub a en b Rv – Alleenstaanden en alleenstaande ouders met minderjarige kinderen	16
3.1.2 Artikel 475da lid 1 sub c en d Rv – Gehuwden zonder of met kinderen	17
3.1.3 Artikel 475e lid 2 Rv – Verblijf in inrichting	18
3.2 De verschillende groepen schuldenaren op basis van het belastbaar inkomen ..	19
Groep 1: schuldenaren met een inkomen lager dan, gelijk aan of iets hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm (artikel 475dc).....	19
Groep 2: schuldenaren met een inkomen hoger dan de geldende toepasselijke bijstandsnorm waarbij gedeeltelijk recht bestaat op de toeslagen van de Belastingdienst (artikel 475da lid 2).....	20
Groep 3: schuldenaren met een inkomen waarbij geen recht meer is op zorg- en huurtoeslag van de Belastingdienst (artikel 475da lid 1).....	20
3.2.1 Berekening beslagvrije voet bij wisselende inkomsten	21
3.3 Verhoging beslagvrije voet voor woonkosten	21
3.3.1 Woonkosten die hoger zijn dan de maximale huur voor huurtoeslag	22
3.3.2 Woonkosten zonder recht op huurtoeslag	23
3.3.3 Vaststelling woonkosten voor schuldenaar	24
3.3.4 Servicekosten	24
3.3.5 All-in huur en woonkosten in kostgeld.....	25
3.3.6 Eigen woning	25
3.4 Verlaging van de beslagvrije voet in verband met privégebruik auto van de zaak (artikel 475db lid 1c Rv).....	28
3.5 Artikel 475db lid 1a Rv – Aftrek van inkomsten partner	28
3.5.1 Inkomen partner is niet bekend	28
4. Reserverings-en arbeidstoeslag, correctie voor Eigen Risico zorgverzekering en correctie voor PGL-norm.....	30

4.1	Arbeidstoeslag	30
4.2	Correctie voor eigen risico ziektekostenverzekering	30
4.3	Correctie voor de norm pensioengerechtigde leeftijd	32
4.4	Reserveringstoeslag bij verblijf in inrichting	32
5.	Kosten waarvoor gecorrigeerd kan worden door de rechter-commissaris	33
5.1	Correctie individuele lasten	33
5.2	Correctie woonkosten boven maximale huur voor huurtoeslag en niet gecorrigeerd in de beslagvrije voet	35
5.3	Gemeente- en waterschapsbelastingen	35
5.4	Ziektekosten	37
5.4.1	Voorliggende voorzieningen	37
5.4.2	Correcties	39
5.4.3	Eigen bijdrage WMO	39
5.5	Kosten auto en vervoer	39
5.5.1	Auto is een boedelbestanddeel	39
5.5.2	Medische noodzaak	40
5.5.3	Noodzakelijk voor inkomensverwerving	40
5.5.4	De reiskosten	41
5.5.5	Auto van de zaak	43
5.6	Studiekosten van kinderen van de schuldenaar	44
	Kind jonger dan 18 jaar: geen correctie	44
	Kind vanaf 18 jaar en ouder: heel soms correctie	44
5.7	Kosten kinderopvang	47
5.8	Alimentatie, co-ouderschap en omgangsregeling	47
5.8.1	Door de schuldenaar te betalen kinderalimentatie	47
5.8.2	Door de schuldenaar te betalen partneralimentatie	47
5.8.3	Co-ouderschap en omgangsregeling	48
5.9	Correctie voor kosten budgetbeheer, budgetbegeleiding, mentorschap en beschermingsbewind	48
5.10	Overige correcties	49
5.11	Geen correcties	49
6.	Inkomsten	50
6.1	Inkomsten die wel als inkomen worden aangemerkt	50
6.1.1	Inkomsten in verband met meerderjarige inwoners	54
6.1.2	Verdeling heffingskortingen	58
6.1.3	Belastingaftrek specifieke ziektekosten/ Tegemoetkoming Specifieke Ziektekosten (TSZ)	58
6.1.4	Tegemoetkoming arbeidsongeschikten en individuele inkomenstoeslag	59
6.1.5	Inkomen van zzp'ers en andere zelfstandig ondernemers zijnde een natuurlijk persoon	59
6.2	Inkomsten die niet als inkomen worden aangemerkt	61
6.2.1	Nabestaanden- en wezen uitkering	63
6.2.2	Kinderbijslag	63

6.2.3	Bijzondere bijstand.....	63
6.2.4	Studiefinanciering voor schuldenaar en/of partner	64
6.2.5	Uitkeringen op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten.....	64
6.2.6	Kindgebonden budget (KGB)	64
6.2.7	Zorgtoeslag	64
6.2.8	Inkomsten uit overwerk	65
6.2.9	Vakantiegeld, eindejaarsuitkering, tijdsparen, uitbetaalde vakantiedagen, individueel keuzebudget	66
6.2.10	Pleegkindvergoeding.....	72
6.2.11	Persoonsgebonden budget (PGB)	72
6.2.12	Onkostenvergoeding voor internationale chauffeurs.....	72
6.2.13	Thuiswerkkostenvergoeding	72
6.2.14	Tegemoetkoming alleenverdieners	73
7.	Overheveling	74
Bijlage 1:	de werking van de vtlb-calculator.....	75
	Tabblad Schuldenaar	76
	Tabblad Inkomen	77
Bijlage 2:	normbedragen	81
	Hoofdstuk 3	81
	Maximale beslagvrije voet juli 2026	81
	Participatiewetnormen juli 2026	81
	Woonkosten.....	81
	Forfaitaire bedrag woonkosten eigen woning.....	82
	Kinderbijslag.....	82
	Hoofdstuk 4	83
	Maximale bedragen kindgebonden budget 2026 (per maand):	83
	Hoofdstuk 5	83
	Servicekosten	83
	Zorgkosten	84
	Autokosten	84
	Studiekosten	84
	Co-ouderschap en omgangsregeling	84
	Hoofdstuk 6	85
	Lesgelden	85
	Basisbedragen pleegvergoeding per kind 2026	85

Colofon

Dit rapport is een uitgave van de Werkgroep Rekenmethode. Deze werkgroep is onderdeel van Recofa, het landelijk overlegorgaan van rechters-commissarissen in faillissementen.

Niets uit dit rapport mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming op internet worden geplaatst. Toestemming kan worden gevraagd bij de secretaris van de Werkgroep Rekenmethode, Pauline de Wit-van Schie, via e-mailadres p.vschie@rvr.org.

1. Algemeen

1.1 Inleiding Algemeen

De Werkgroep Rekenmethode vtlb (hierna: de werkgroep) van Recofa is eind 2000 voor het eerst samengekomen. Recofa is het landelijk overlegorgaan van rechters-commissarissen in faillissementen. Taak van deze werkgroep was het ontwerpen van een uniforme rekenmethode voor de berekening van het vrij te laten bedrag (vtlb) in wettelijke schuldsaneringen, welke aansloot bij de NVVK-methode. De NVVK is de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, de grootste branchevereniging voor schuldhulp en financiële hulpverlening.

Wanneer een persoon wordt toegelaten tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp), valt in principe al het inkomen boven de beslagvrije voet in de boedel (artikel 295 Faillissementswet). De leden twee en drie van dit artikel bepalen dat de schuldenaar van zijn inkomsten de beslagvrije voet mag behouden, evenals een door de rechter-commissaris vastgesteld nominaal bedrag.

Dit betekent dat al het inkomen in de boedel valt op enkele, in het rapport genoemde, uitzonderingen na. Ook inkomensbestanddelen waarvoor een zo genoemd beslagverbod geldt, vallen in de boedel. Het is dus niet zo dat die inkomsten boven op het berekende vtlb door de schuldenaar mogen worden behouden; die inkomsten worden geacht deel uit te maken van het inkomen waarvan alleen het vtlb behouden mag worden. Of dit nominale bedrag werd vastgesteld en zo ja, hoe hoog, werd overgelaten aan het beleid van de rechter-commissaris. Dit hield in dat de berekening van het vtlb per rechtbank kon verschillen met rechtsongelijkheid, onduidelijkheid bij betrokken instanties (schuldhulpverleners, bewindvoerders, etc.) en tijdrovende berekeningen als gevolg. Om hier meer eenheid in te brengen is de werkgroep samengesteld. De rekenmethode zoals beschreven in dit rapport wordt gevolgd door alle rechtbanken en alle organisaties die lid zijn van de NVVK.

Voor de berekening van het vtlb is software ontwikkeld die kan worden gedownload van de website van [Bureau Wsnp](#). Dat is de zogenoemde *standalone* versie. Daarnaast wordt per juli 2026 een *webbased* versie aangeboden, ofwel webversie. Per januari 2027 vervalt vervolgens de *standalone* versie en wordt alleen nog de webversie aangeboden. De webversie is dezelfde rekenmethode in een ander jasje: geen download meer maar rechtstreeks via internetbrowser te openen en gebruiksvriendelijker. De webversie is te bereiken via <https://www.vtlb.rvr.org/>.

De werkgroep heeft personele en financiële bijstand gekregen van de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch. Bureau Wsnp (onderdeel van de Raad) levert de secretaris en financiert de ontwikkeling en het onderhoud van de software. De werkgroep kan verder gebruik maken van de expertise van het Nibud en de ervaringen van Wsnp-bewindvoerders en NVVK-leden.

De software wordt getest door o.a. medewerkers van enkele rechtbanken, enkele Wsnp-bewindvoerders en schuldhulpverleners en door beleidsmedewerkers van de NVVK en van Bureau Wsnp.

1.2 Onderhoud van de methode

De rekenmethodiek wordt in verband met periodieke wijzigingen in relevante normen (normaal gesproken) telkens per 1 januari en 1 juli herzien. De verantwoordelijkheid voor het onderhoud van de methode en dit rapport ligt bij de Werkgroep Rekenmethode vtlb. De werkgroep bestaat op dit moment uit:

Voorzitter

De heer mr. V.G.T. van Emstede, rechter-commissaris bij de rechtbank Amsterdam

Secretaris

Mevrouw drs. P.A.M. de Wit-van Schie, senior beleidsmedewerker Bureau Wsnp, Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch

Leden

Mevrouw mr. L. Mundt, rechter-commissaris bij de rechtbank Den Haag

Mevrouw mr. S. Boot, rechter-commissaris bij de rechtbank Gelderland

Mevrouw mr. I. de Kwant, rechter-commissaris bij de rechtbank Zeeland-West-Brabant

Mevrouw msc. N. Veerman, wetenschappelijk medewerker bij het Nibud

Toehoorders

Mevrouw A.T. Bosma, BBW

Mevrouw E. Wyatt, Kred'it BV

Mevrouw drs. J.K. Stoffels-Montfoort, NVVK

Mevrouw C. van der Velde, gerechtsjurist bij de rechtbank Rotterdam

Mevrouw mr. C. Koppelman, senior gerechtsjurist bij de rechtbank Overijssel

Mevrouw M.P.J. Huijs, gerechtsjurist bij de rechtbank Limburg

De heer J.M. Steur, senior gerechtsjurist bij de rechtbank Amsterdam

Mevrouw Y.I. Ruiter, gerechtsjurist bij de rechtbank Midden-Nederland

1.3 Landelijke Recofa-Richtlijnen voor schuldsaneringen

In de Landelijke Recofa-Richtlijnen voor schuldsaneringen is een bepaling opgenomen over het vtlb. De meest recente versie van de richtlijnen staat op de website van [Rechtspraak](#). Paragraaf 3.7 heeft betrekking op het vtlb en bevat de volgende tekst:

3.7 Vrij te laten bedrag

- a. Het vtlb wordt berekend aan de hand van de meest recente versie van het rapport van de werkgroep rekenmethode vtlb van Recofa. Deze berekening wordt uitgevoerd door middel van de zogeheten vtlb-calculator. De meest actuele versie van dit rapport en van deze calculator zijn op de site van [Bureau Wsnp](#) beschikbaar.
- b. De bewindvoerder maakt bij of zo spoedig mogelijk na het huisbezoek de berekening van het vtlb en verstrekt dit aan de schuldenaar. Zo lang de schuldenaar nog niet over het eerste vtlb beschikt, kan de bewindvoerder bepalen dat een deel van de bij aanvang van de schuldsanering tot de boedel behorende financiële middelen niet hoeft te worden afgedragen, voor zover dat noodzakelijk kan worden geacht om de kosten van levensonderhoud en vaste lasten te voldoen.
- c. Indien normbedragen wijzigen als gevolg van indexering, stuurt de bewindvoerder de schuldenaar zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval bij het eerstvolgende verslag, een aangepaste berekening van het vtlb toe.
- d. Iedere wijziging in het vtlb, anders dan als gevolg van een indexering, wordt in het verslag dat op deze periode betrekking heeft, besproken. Een nieuwe berekening van het vtlb wordt als bijlage bij het verslag gevoegd.
- e. Indien de gemeenschap van goederen van tot de schuldsaneringsregeling toegelaten echtgenoten/partners wordt ontbonden, wordt voor ieder van de (voormalige) echtgenoten of (voormalige) partners een aparte boedelrekening geopend en wordt het actief zoals dat bestond op het moment van genoemde verbreking, verdeeld. Met ingang van het feitelijk uit elkaar gaan van de echtgenoten of de partners wordt voor beide echtgenoten of partners afzonderlijk het vtlb vastgesteld.
- f. De bewindvoerder voegt bij alle verslagen de voor de schuldenaar op dat moment geldende berekening van het vtlb.
- g. De bewindvoerder verzoekt de rechter-commissaris het vtlb bij beschikking vast te stellen. De rechter-commissaris kan ambtshalve of op gemotiveerd verzoek van de bewindvoerder aan het bepaalde in zijn beschikking voorwaarden verbinden of daaraan terugwerkende kracht verlenen. De bewindvoerder stuurt de schuldenaar een kopie van de beschikking toe, tenzij de hoogte van het door de rechter-commissaris vastgestelde vtlb niet afwijkt van de berekening van de bewindvoerder als bedoeld onder b. en de rechter-commissaris geen nadere voorwaarden heeft gesteld.

1.4 Basisbeginselen

1. De berekeningswijze zal in 95% van de gevallen moeten leiden tot een snel en eenduidig antwoord. Dit rapport geldt hiervoor als basis. Er zullen zich af en toe situaties blijven voordoen, die niet in het rapport zijn beschreven. Hiervoor is maatwerk noodzakelijk.
2. Hoe wordt bepaald welk deel van het inkomen in de boedel valt en welk deel erbuiten blijft? Van het inkomen blijft een bedrag ter hoogte van de beslagvrije voet buiten de boedel; de rechter-commissaris kan dit bedrag met een nominaal bedrag verhogen. Dit houdt in dat zolang de rechter-commissaris geen beschikking heeft afgegeven, slechts de beslagvrije voet buiten de boedel blijft. Daarnaast betekent dit dat er wel een vtlb kan worden bepaald, maar geen boedelafdracht kan worden vastgesteld (het bedrag dat maandelijks aan de boedel afgedragen moet worden).
3. In de vtlb-berekening worden geen correcties toegepast waarbij het inkomen van de partner van belang kan zijn, in het geval er sprake is van één partner in de regeling en er dan geen, voor de beoordeling van de verzochte correctie, noodzakelijke inzage wordt gegeven in het inkomen van de partner die niet in de regeling zit.
4. De uitdraai van de vtlb-calculator geeft een vrij te laten bedrag **per maand**. In het geval een schuldenaar een inkomen per vier weken ontvangt is het aan te raden om het *vrij te laten bedrag* om te rekenen naar een vrij te laten bedrag **per vier weken**. Vermenigvuldig daarvoor het berekende vtlb met 12, en deel dat vervolgens door 13. De schuldenaar draagt dan 13 keer af in een kalenderjaar. Als er sprake is van bewind of budgetbeheer is omrekening meestal niet nodig; de 13 periodes leiden dan meestal niet tot problemen in betaling van vaste lasten.
5. Als hoofdregel geldt dat al het inkomen van de schuldenaar, onder welke noemer ook, aan de boedel wordt afgedragen voor zover het vtlb wordt overschreden. Een overzicht van alle inkomsten die wel of niet meetellen als inkomen voor het vtlb is te vinden in hoofdstuk 6.
6. Indien er sprake is van twee partners, geen gemeenschap van goederen (gvg), moet ook 'beiden in regeling' worden ingevuld als op één van de partners een minnelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is én de partner in het kader van die regeling spaart ten behoeve van de schuldeisers. Dit geldt ook als op één van de partners een faillissement van toepassing is.
7. Als er sprake is van twee partners, wel of geen gemeenschap van goederen en slechts één in de regeling, en op het inkomen van de partner-niet-in-de-regeling ligt loonbeslag, wordt in de calculator het volledige fiscale en netto-inkomen van beide partners ingevoerd. Wanneer bij de partner het bedrag van de beslagvrije voet als netto-inkomen zou worden ingevuld, kan dit leiden tot een nog lagere beslagvrije voet van de partner en daarmee een hogere beslagvrije voet van de schuldenaar.

8. In schuldsaneringsregelingen van schuldenaren die na 1 januari 2018 zijn gehuwd zonder het opstellen van nadere voorwaarden is er mogelijk sprake van privé-schuldeisers en gemeenschapsschuldeisers en ook van privévermogen en huwelijksvermogen. In verband hiermee moeten, als dat van toepassing is, aparte crediteurenlijsten opgesteld worden, ook al omdat het boedelsaldo soms op een andere manier verdeeld moet worden. Een nadere toelichting is opgenomen in de vtlb-handleiding.
9. In het rapport worden vrijwel geen bedragen genoemd; deze staan vermeld in bijlage 2.
10. Als er sprake is van pleegkinderen, worden deze kinderen op geen enkele manier meegenomen in de berekening. Niet bij de opsomming van inwonende kinderen en niet in de berekening van de wooncomponent. Hiervoor is gekozen omdat het financiële deel van de verzorging van pleegkinderen geen invloed heeft op de financiële situatie van de pleegouders.

1.5 Opbouw van het rapport

Bij de opbouw van dit rapport is, na wat algemene informatie, voornamelijk de chronologie van de calculator gevolgd. De wetsartikelen waarnaar verwezen wordt in dit rapport, zijn te vinden in de [Wettenbank van Overheid.nl](https://wettenbank.nl).

Wijzigingen ten opzichte van de vorige versie in het **rapport**:

- Kleine tekstuele wijzigingen.
- Het woord 'woonlasten' is gewijzigd naar het woord 'woonkosten'. Dit is de juridische term die gebruikt wordt in de wet en heeft betrekking op de kale huur of hypotheekrente. Het is ook de term die het CBS gebruikt.
- In de inleiding en in paragraaf 6.2.9 zijn de alinea's die betrekking hebben op het vakantiegeld bij een termijn van 36 maanden verwijderd. In juli 2023 is de termijn van de Wsnp gewijzigd naar 18 maanden. Schuldsaneringszaken die regulier 36 maanden lopen zijn of worden nu beëindigd.

Wijzigingen ten opzichte van de vorige versie in de **calculator en uitdraai**:

Calculator:

- In de calculator is het nieuwe veld 'Dossiernummer' toegevoegd, het vervangt het veld 'Insolventienummer'. Deze wijziging was noodzakelijk om de privacy te waarborgen in de webversie en maakt de vtlb-calculator breder inzetbaar. De wijziging geldt voor zowel de standalone-versie als de webversie.

Uitdraai:

- De reminder over de afdracht van het vakantiegeld bij zaken die na 1 juli 2023 zijn gestart is verwijderd. Deze reminder dient geen doel meer.
- Als er geen sprake is van kinderen ouder dan 17 jaar wordt op de uitdraai alleen het aantal inwonende kinderen en de leeftijd van de kinderen vermeld. De specificatie naar soort onderwijs verschijnt dan niet meer.

Voor het gebruik van de vtlb-calculator en het controleren van de uitdraai is een handleiding opgesteld. Het voert te ver om alle werkwijzen in het vtlb-rapport op te nemen. Net als het vtlb-rapport vindt u de vtlb-handleiding op de website van [Bureau Wsnp](#).

De participatiewetbedragen per 1 juli 2026 zijn te vinden in de normenbrief op www.rijksoverheid.nl.

1.6 Herberekening

Volgens de Recofa-richtlijnen voor schuldsaneringsregelingen (paragraaf 3.7 onder b) moet het vtlb bij, of zo spoedig mogelijk na het huisbezoek aan de schuldenaar worden verstrekt.

Het vtlb wordt door de rechter-commissaris bij beschikking vastgesteld. Alleen als de rechter-commissaris afwijkt van de berekening van de bewindvoerder moet dit aan de schuldenaar worden doorgegeven.

[Algemene regels voor het maken van een herberekening](#)

Het vtlb wordt ieder half jaar, na aanpassing van de relevante normen (per 1 januari en per 1 juli), herberekend. Bij ieder openbaar verslag wordt een recente berekening gevoegd.

Bij een structurele wijziging in de situatie van schuldenaar moet het vtlb tussentijds opnieuw berekend worden, hetzij op verzoek van de schuldenaar, hetzij omdat de bewindvoerder kennis heeft genomen van de aanzienlijke wijziging (conform artikel 475d Rv lid 3b). Het is mogelijk dat de rechter-commissaris een nieuwe beschikking geeft. Het (her)berekende bedrag geldt vanaf de maand volgend op de datum van de beschikking, tenzij anders aangegeven.

Bij het maken van een herberekening over een voorgaande periode moet een eerdere calculator worden gebruikt. Dus bijvoorbeeld bij een herberekening over de periode juli – december 2025 moet de calculator van juli 2025 worden genomen. Het is dan belangrijk om bij 'Datum berekening' handmatig een datum in te vullen die ligt in de periode waarop de berekening betrekking heeft. Wanneer de calculator van juli 2025 wordt gebruikt dan moet bij 'Datum berekening' de datum liggen tussen 1 juli 2025 en 31 december 2025.

1.7 Het rekenprogramma: vtlb-calculator en plug-in

Om tot een vlotte berekening van het vtlb te komen wordt sinds 1 januari 2007 gebruik gemaakt van software, die in opdracht van de Raad voor de Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch is ontwikkeld door Kred'it.

De beslagvrije voet - als onderdeel van het vtlb - wordt sinds 1 januari 2021 berekend door middel van een koppeling met de burgerrekentool van SNG. Deze rekentool is ontwikkeld in opdracht van en wordt gecontroleerd door het ministerie van SZW.

De vtlb-calculator is één programma, dat twee verschijningsvormen heeft:

1. een zelfstandig bruikbaar programma dat de naam 'Vtlb-calculator' heeft gekregen. Dit programma is een soort schil om de software (plug-in). Vanaf juli 2026 wordt dit programma ook *webbased* aangeboden, de calculator is rechtstreeks via de website vtlb.rvr.org te gebruiken.

2. de plug-in, waardoor bestaande bewindvoerders- en schuldhulpverleningssoftware na implementatie ervan gebruik maakt van dezelfde vtlb-berekening. Momenteel is de plug-in geïmplementeerd in verschillende software. Vanaf juli 2026 kan de plug-in via een API-koppeling voor de software worden geïmplementeerd.

De beide verschijningsvormen zijn technisch gelijk en geven bij gelijke invoer van gegevens dezelfde uitkomst; alleen de 'bediening' verschilt. Het voordeel van de nieuwe *webbased* techniek per 1 juli 2026 is dat men de calculator niet meer hoeft te downloaden en te installeren, maar dat het op elk apparaat direct te gebruiken is via een internetbrowser.

In dit rapport wordt ervan uitgegaan dat voor de berekening van het vtlb gebruik wordt gemaakt van de calculator in één van bovengenoemde verschijningsvormen.

In bijlage 1 wordt een korte indruk gegeven van de werking van de vtlb-calculator. Ook is een voorbeeld van de output opgenomen.

2. De berekening van het vrij te laten bedrag en de afloscapaciteit

Het vrij te laten bedrag (vtlb) wordt bepaald om de afloscapaciteit (AC) van de schuldenaar te kunnen vaststellen. De AC is het totaal inkomen inclusief vakantiegeld (en eindejaarsuitkering) minus het vtlb inclusief vakantiegeld.

Het vtlb wordt bepaald in drie stappen:

1. Berekening van de beslagvrije voet art. 475da Rv, met een verhoging bij woonlasten >110% van de maximale huur voor huurtoeslag en/ of een verhoging indien de aard van de woning geen recht geeft op huurtoeslag en/of een verlaging in verband met privégebruik van een (lease)auto van de zaak.
2. Voor zover van toepassing: verhoging van de beslagvrije voet met de arbeidstoeslag, met een correctie voor het eigen risico ziektekostenverzekering en met een PGL-correctie voor schuldenaren met een leeftijd boven de pensioengerechtigde leeftijd als eerste onderdeel van het nominaal bedrag op basis van art. 295 lid 3 Fw (correcties RC). Hiervoor is geen expliciete toestemming van de rechter-commissaris nodig. Voor schuldenaren met de inrichtingsnorm is ook de reserveringstoeslag van toepassing.
3. Verhoging van de beslagvrije voet met de posten waarvoor de rechter-commissaris toestemming dient te geven als tweede deel van het nominaal bedrag op basis van art. 295 lid 3 Fw (correcties RC). Onder deze laatste categorie valt ook de correctiepost voor individuele lasten die sinds januari 2021 ingevoerd is.

Het kan voorkomen dat het **totaalbedrag** aan nominale correcties negatief is, meestal door een negatief bedrag van de correctie individuele lasten. Mocht dit zich voordoen, dan wordt als ondergrens voor het nominale bedrag € 0,- aangehouden en is het vrij te laten bedrag inclusief vakantiegeld gelijk aan de beslagvrije voet. Het inkomen boven de beslagvrije voet valt dan in de boedel.

Deze drie stappen worden hierna besproken in de hoofdstukken 3, 4 en 5. In hoofdstuk 6 wordt uiteengezet op welke wijze het inkomen voor de vtlb-berekening moet worden berekend. Van het totale inkomen inclusief vakantietoeslag en eindejaarsuitkering (VT en EJU) dient het vtlb inclusief vakantietoeslag te worden afgetrokken om de afloscapaciteit vast te stellen.

Uit praktisch oogpunt, omdat het vakantiegeld vaak maar één keer per jaar wordt uitbetaald, wordt vaak gekozen voor een maandelijkse afdracht exclusief afdracht van bovenmatig vakantiegeld. Het tekort wordt dan ingelopen door bij uitbetaling van het vakantiegeld het meerdere boven het vrij te laten deel van het vakantiegeld af te (laten)

dragen. Als er sprake is van een eindejaarsuitkering moet deze bij uitbetaling in december ook afgedragen worden.

In paragraaf 6.2.9 staat de werkwijze beschreven van de afdracht van het vakantiegeld en de eindejaarsuitkering bij regelingen die gestart zijn vanaf 1 juli 2023 met een standaardtermijn van 18 maanden. In oudere versies van het vtlb-rapport is terug te lezen wat de werkwijze is in regelingen met een standaardtermijn van 36 maanden.

Het nettobedrag van het vakantiegeld is niet eenvoudig vast te stellen. De werkgroep adviseert daarom gemakshalve uit te gaan van het in de Participatiewetnorm begrepen netto vakantiegeld (momenteel 5%, artikel 19 lid 3 van de Participatiewet).

Bij een netto-inkomen uit tegenwoordige arbeid onder de € 2.175,48 of inkomen uit vroegere arbeid (cijfers 2026) is het daadwerkelijke netto vakantiegeld hoger dan het bedrag aan vakantiegeld dat de calculator berekent. Dit is geen probleem in de Wsnp, omdat bij uitbetaling van het vakantiegeld wordt berekend wat men moet afdragen. Bij een schuldregeling in het minnelijk traject kan aanpassing van het netto vakantiegeld noodzakelijk zijn om de juiste afdracht te berekenen. In dat geval kan het afwijkende bedrag ingevuld worden in het veld 'handmatige invoer netto vakantiegeld'. Bij sterk wisselende inkomsten kan men beter uitgaan van het bedrag aan vakantiegeld dat de calculator zelf berekent. Zie voor meer informatie de vtlb-handleiding.

3. De beslagvrije voet volgens art. 475da Rv

Uitgangspunt bij het bepalen van het vtlb is, ingevolge art. 295 lid 2 Fw, de beslagvrije voet, zoals bepaald vanaf art. 475d Rv tot en met artikel 475e Rv. De hoogte van de beslagvrije voet wordt bepaald door de leefsituatie en het fiscaal inkomen van de schuldenaar/schuldenaren.

Art. 475da Rv onderscheidt vier leefsituaties:

1. Alleenstaande (lid 1 sub a);
2. Alleenstaande met minderjarige kinderen, (lid 1 sub b);
3. Gehuwden zonder kinderen (lid 1 sub c);
4. Gehuwden met minderjarige kinderen (lid 1 sub d);
(voor de definitie van gehuwden, zie §3.1.2).

Een aparte categorie vormen de schuldenaren die in een inrichting verblijven (475e lid 4 Rv).

In de wetsartikelen 475da lid 1, lid 2 en 475dc Rv is beschreven hoe de beslagvrije voet wordt berekend. Op basis hiervan kunnen we drie groepen onderscheiden:

1. Schuldenaren met een inkomen lager, gelijk of iets hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm en recht op de maximale toeslagbedragen*.
2. Schuldenaren met een inkomen hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm waarbij (gedeeltelijk) recht bestaat op toeslagen* van de Belastingdienst.
3. Schuldenaren met een inkomen waarbij geen recht meer is op zorg- en huurtoeslag van de Belastingdienst.

*Noot: met toeslagen worden bedoeld de zorgtoeslag, de huurtoeslag en het kindgebonden budget. De kinderopvangtoeslag is uitgezonderd. Die toeslag is alleen relevant voor de berekening van de eigen bijdrage kinderopvangkosten (zie §5.7) en niet voor de beslagvrijevoetberekening.

In dit hoofdstuk wordt beschreven wat de stappen zijn om tot de berekening van de beslagvrije voet te komen en welke elementen kunnen leiden tot een (tijdelijke) hogere of lagere vaststelling van de beslagvrije voet.

De stappen zijn:

1. Bepaling leefsituatie (§3.1);
2. Vaststelling fiscaal inkomen (§3.2);
3. Verhoging van de beslagvrije voet in verband met woonlasten (§3.3);
4. Verlaging van de beslagvrije voet als sprake is van een auto van de zaak met fiscale bijtelling (§3.4).

§3.5 geeft een toelichting op de aftrek in verband met het inkomen van een partner die niet in de Wsnp zit en waar geen sprake is van gemeenschap van goederen.

Uitgangspunt van de wet is dat de beslagvrije voet maximaal 95% van het maandelijks netto-inkomen inclusief vakantiegeld bedraagt. Indien toepassing van de artikelen 475da en 475db Rv leiden tot een hogere beslagvrije voet, bepaalt artikel 475dc Rv dat de hoofregel (95% van het maandelijks netto-inkomen inclusief vakantiegeld) van kracht blijft.

Bij de berekening van de beslagvrije voet zijn de volgende gegevens niet van belang:

- de (basis- en aanvullende) premie van de ziektekostenverzekering;
- de daadwerkelijke hoogte van de woonkosten;
- de daadwerkelijke hoogte van de toeslagen die men ontvangt;
- als er sprake is van minderjarige kinderen: aantal en leeftijd van de kinderen.

In de calculator worden bovenstaande gegevens wél ingevuld vanwege een mogelijke verhoging van de beslagvrije voet in verband met de woonkosten en vanwege correctie van de individuele lasten in het nominaal bedrag.

3.1 De verschillende leefsituaties

Voor de berekening van de beslagvrije voet worden verschillende leefsituaties onderscheiden: de schuldenaar kan alleenstaand zijn (al dan niet met kinderen), de schuldenaar kan gehuwd zijn (al dan niet met kinderen) en de schuldenaar kan in een inrichting verblijven. In deze paragraaf worden de verschillende leefsituaties nader toegelicht, onder verwijzing naar relevante wetsartikelen.

3.1.1 Artikel 475d lid 1 sub a en b Rv – Alleenstaanden en alleenstaande ouders met minderjarige kinderen

Voor de definitie van een alleenstaande en een alleenstaande ouder wordt verwezen naar de Participatiewet, artikel 4, onderdeel a en b.

Bij co-ouderschap wordt de ouder bij wie een kind staat ingeschreven gezien als de alleenstaande ouder (zolang geen sprake is van een nieuwe inwonende partner). Er kan sprake zijn van een situatie met twee alleenstaande ouders, ex-partners, als bij beiden een kind is ingeschreven (en zolang geen sprake is van een nieuwe partner).

Bij de alleenstaande ouder is het aantal en leeftijd van het minderjarige kind/de kinderen niet van belang voor wat betreft het vaststellen van de leefsituatie.

3.1.2 Artikel 475da lid 1 sub c en d Rv – Gehuwden zonder of met kinderen

Voor de definitie van gehuwden wordt verwezen naar artikel 3 van de Participatiewet. In dit artikel is te lezen dat onder gehuwden ook ongehuwd/ongeregistreerd samenwonenden, samenwonende broers of zussen, vriendinnen, etc. vallen, wanneer een **gezamenlijke huishouding** bestaat en er dus sprake is van **wederzijdse verzorging**.

Hieronder vallen niet:

1. Woningdelers (zonder gezamenlijke huishouding);
2. De persoon die een gezamenlijke huishouding voert met een bloedverwant in de eerste graad (bijvoorbeeld moeder en zoon);
3. Samenwonenden waarbij er sprake is van een zorgbehoefte van of een zorgbehoefte verleend door een bijstandsgerechtigde die de aanleiding vormt om samen te wonen, ongeacht of er sprake is van bloedverwantschap, gedurende de periode dat die zorg wordt verleend.

Als de schuldenaar aanspraak maakt op de norm voor echtgenoten, zal hij desgevraagd aan moeten tonen dat een gezamenlijke huishouding met wederzijdse verzorging bestaat.

Bij een gemeenschap van goederen kan worden volstaan met één vtlb-berekening; de inkomens van beide partners worden bij elkaar opgeteld.

Bestaat er gemeenschap van goederen, maar is slechts één van de partners toegelaten tot de Wsnp, dan valt het inkomen van beide partners in de boedel (artikel 63 Faillissementswet, overeenkomstig van toepassing via artikel 313 van dezelfde wet).

De berekening maakt daarom in deze situatie geen onderscheid tussen 'één in de regeling' of 'beiden in de regeling'. De partner die onder de Wsnp valt, dient aan de boedel af te dragen het volledige verschil tussen de gezamenlijke inkomens en het berekende vtlb.

Bestaat er geen gemeenschap van goederen en is de Wsnp van toepassing op beide echtgenoten, dan wordt voor iedere echtgenoot een afzonderlijke berekening gemaakt. Zoals hierna aangegeven in paragraaf 3.5, wordt het uiteindelijk bepaalde onbeslagen inkomen inclusief vakantiegeldaanspraak van echtgenoot A in mindering gebracht op de voor echtgenoot B geldende beslagvrije voet en omgekeerd tot maximaal de helft van de beslagvrije voet inclusief eventuele correcties voor woonkosten.

3.1.3 Artikel 475e lid 2 Rv – Verblijf in inrichting

Artikel 475e lid 2 Rv

Indien de geëxecuteerde ter verzorging of verpleging in een daartoe bestemde inrichting is opgenomen, bedraagt de beslagvrije voet de prijs die is verschuldigd voor verzorging dan wel verpleging, verhoogd met:

- a. twee derde van de bijstandsnorm, genoemd in [artikel 23, eerste lid, van de Participatiewet](#);
- b. het bedrag, genoemd in [artikel 23, tweede lid, van de Participatiewet](#).

Dit brengt mee dat de beslagvrije voet bij een verblijf in een inrichting de som is van een eventuele eigen bijdrage voor verzorging dan wel verpleging, twee derde van de norm van artikel 23 Participatiewet (het zogenaamde zak- en kleedgeld) inclusief VT en de **volledige** normpremie zorgverzekering (in 2026 voor alleenstaanden/alleenstaande ouders € 47,- en voor gehuwden € 106,-).

De definitie van 'inrichting' is te vinden in [artikel 1 sub f van de Participatiewet](#): 'een instelling die zich blijkens haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden richt op het bieden van verpleging of verzorging aan aldaar verblijvende hulpbehoevenden' (onder 1°) alsook 'een instelling die zich blijkens haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden richt op het bieden van slaapgelegenheid, waarbij de mogelijkheid van hulpverlening of begeleiding gedurende meer dan de helft van ieder etmaal aanwezig is' (onder 2°). Dit is niet per se een 'WLZ-inrichting'.

Hieronder vallen doorgaans niet: sociale pensions, opvang van dak- en thuislozen en blijf-van-mijn-lijfhuizen. In deze laatste situaties beslist de rechter-commissaris over de toepasbare norm.

De Participatiewetnorm zak- en kleedgeld voor gehuwden is alleen van toepassing als **beide** partners in de inrichting zijn opgenomen.

(Echt)paar, één partner opgenomen in een inrichting

Als er sprake is van een paar waarvan één partner is opgenomen in een inrichting, wordt voor de vtlb-berekening uitgegaan van de norm voor gehuwden niet in een inrichting. Het bedrag van de (lage) eigen bijdrage wordt opgenomen als "overige correctie" bij de partner die het betreft.

(Echt)paar, beiden opgenomen in de inrichting

Als beide partners zijn opgenomen in de inrichting én er is een eigen bijdrage verschuldigd, dan geldt een afwijkende werkwijze voor de vtlb-calculator. De eigen bijdrage dient dan ingevuld te worden in het veld 'overige correcties' en niet in het veld 'prijs verzorging'. Reden hiervoor is dat koppeling met de beslagvrijevoettool op dit punt niet goed werkt als er sprake is van een paar.

Dit betekent dat de beslagvrije voet in de vtlb-berekening in deze gevallen gelijk zal zijn aan 2/3 van de toepasselijke bijstandsnorm genoemd in [art. 23 lid 1 Pw](#) plus het volledige bedrag genoemd in art. 23 lid 2 Pw.

Dit wijkt af van de beslagvrije voet die een beslaglegger via de rekentool zal berekenen en waarbij de hoogte van de eigen bijdrage Wlz wel in de beslagvrije voet is opgenomen. Het vtlb wordt met deze werkwijze wel correct berekend.

3.2 De verschillende groepen schuldenaren op basis van het belastbaar inkomen

In de artikelen 475da en dc Rv wordt beschreven hoe de beslagvrije voet wordt berekend. Er zijn drie groepen schuldenaren te onderscheiden op basis van deze wetsartikelen. In deze paragraaf worden deze groepen nader omschreven.

Groep 1: schuldenaren met een inkomen lager dan, gelijk aan of iets hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm ([artikel 475dc](#))

Bij een inkomen lager dan, gelijk aan of iets hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm is de beslagvrije voet gelijk aan 95% van het netto-inkomen inclusief vakantietoeslag is. Dit betekent dat 5% van het inkomen beschikbaar is voor beslag of verrekening. Deze groep schuldenaren heeft in principe recht op de maximale toeslagbedragen.

In deze groep vallen ook de schuldenaren met een inkomen iets boven de bijstandsnorm die recht hebben op de maximale toeslagbedragen. Hun beslagvrije voet is gelijk aan 95% van de toepasselijke bijstandsnorm. Vanwege de maximale toeslagbedragen is er geen recht op een compensatiekop.

Per juli 2023 is de vtlb-calculator zo aangepast, dat de beslagvrije voet bij een bijstandsuitkering altijd 95% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief 5% vakantiegeld is. In de vtlb-handleiding wordt dit nader beschreven.

Groep 2: schuldenaren met een inkomen hoger dan de geldende toepasselijke bijstandsnorm waarbij gedeeltelijk recht bestaat op de toeslagen van de Belastingdienst ([artikel 475da lid 2](#))

Voor deze groep schuldenaren geldt dat zij (gedeeltelijk) recht hebben op de toeslagen. De beslagvrije voet wordt dan vastgesteld op 95% van de geldende bijstandsnorm plus een gedeeltelijke compensatiekop. Deze compensatiekop is bij benadering gelijk aan de afbouw van de toeslagen (huurtoeslag, zorgtoeslag en kindgebonden budget) die men vanwege de hoogte van het inkomen en de leefsituatie minder ontvangt. Wat betreft de afbouw van het kindgebonden budget gaat men uit van de situatie van twee kinderen jonger dan 12 jaar.

Groep 3: schuldenaren met een inkomen waarbij geen recht meer is op zorg- en huurtoeslag van de Belastingdienst ([artikel 475da lid 1](#))

Voor deze groep schuldenaren geldt dat de beslagvrije voet een vast (maximaal) bedrag is. Dit bedrag bestaat uit 95% van de toepasselijke bijstandsnorm plus een maximale compensatiekop die gelijk is aan de afbouw van de toeslagen (huurtoeslag, zorgtoeslag en een deel van het kindgebonden budget) die men vanwege de hoogte van het inkomen minder ontvangt.

De maximale compensatiekop bestaat uit:

- Maximale bedrag aan zorgtoeslag passend bij de leefsituatie;
- Bedrag ter hoogte van het verschil tussen de basishuur en de maximale huur voor huurtoeslag;
- Als er sprake is van kinderen: verschil tussen het maximale bedrag aan kindgebonden budget en het bedrag dat men nog ontvangt bij een beslagvrije voet met een vast (maximaal) bedrag (uitgaande van twee kinderen jonger dan 12 jaar). De afbouw van het kindgebonden budget is veel langzamer dan de afbouw van de zorg- en huurtoeslag.

Schuldenaren met kinderen die de maximale beslagvrije voet hebben bereikt, hebben doorgaans nog wel recht op gedeeltelijk kindgebonden budget.

3.2.1 Berekening beslagvrije voet bij wisselende inkomsten

Artikel 475d lid 1 Rv

Voor de vaststelling van de beslagvrije voet wordt gebruik gemaakt van het belastbaar inkomen van de schuldenaar en, indien de schuldenaar gehuwd is, de echtgenoot. De hoogte van het belastbaar inkomen wordt berekend op basis van het meest recente maandinkomen zoals dat blijkt uit de polisadministratie, tenzij dit maandinkomen geen reële afspiegeling vormt van het belastbaar inkomen omdat het maandinkomen fluctueert of er sprake is van een incidentele betaling. Of het meest recente maandinkomen een reële afspiegeling van het belastbaar inkomen vormt, wordt beoordeeld aan de hand van in de polisadministratie opgenomen gegevens over de vier meest recente maanden gerekend vanaf het moment van verstrekking, bedoeld in [artikel 475ga Rv, eerste lid](#). Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de wijze waarop in het geval dat het meest recente maandinkomen geen reële afspiegeling van het belastbaar inkomen vormt, het belastbaar inkomen wordt berekend

Voor de berekening van de beslagvrije voet bij wisselende inkomsten moet gekeken worden naar het inkomen van de afgelopen vier maanden (mits representatief). Hoe groot de invloed van de wisselende inkomsten is op de hoogte van de beslagvrije voet, hangt af van de hoogte van het inkomen en de bandbreedte van de verschillen. Bij sterk wisselende inkomsten moet de beslagvrije voet periodiek (en in ieder geval aan het einde van het kalenderjaar) herberekend worden, voor een correcte vaststelling van het belastbaar inkomen.

3.3 Verhoging beslagvrije voet voor woonkosten

De beslagvrije voet kan **in slechts twee situaties verhoogd** worden in verband met de woonkosten, mits de woonkosten bekend zijn. Om deze reden moeten in de vtlb-calculator altijd de woonkosten ingevuld worden. De twee situaties zijn beschreven in §3.3.1 en 3.3.2. De woonkosten zijn daarnaast relevant voor eventuele correcties in het nominaal bedrag.

3.3.1 Woonkosten die hoger zijn dan de maximale huur voor huurtoeslag

Artikel 475 da lid 5 Rv

Indien de geëxecuteerde woonkosten heeft die ten minste 10% meer bedragen dan de in [artikel 13, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de huurtoeslag](#) opgenomen rekenhuur, wordt de beslagvrije voet op verzoek van de geëxecuteerde voor de duur dat de geëxecuteerde deze woonkosten heeft, doch ten hoogste gedurende een bij ministeriële regeling van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te bepalen termijn, verhoogd met het bedrag waarmee de woonkosten de eerder genoemde rekenhuur vermeerderd met 10% ophoging overstijgen. Indien de geëxecuteerde gehuwd is, wordt dit verzoek gehonoreerd, voor zover de niet onder beslag liggende inkomsten van de echtgenoot onvoldoende zijn om de hogere woonkosten te betalen.

Verhoging van de beslagvrije voet is mogelijk als de woonkosten meer dan 110% van de maximale huur voor huurtoeslag bedragen. Dat drempelbedrag is per 1 januari 2026 € 1.026,22 (=110%). Concreet betekent dit dus, dat bij woonkosten van bijvoorbeeld € 1.200,- de beslagvrije voet met € 173,78 wordt verhoogd.

In dit wetsartikel is verder opgenomen dat:

- het bedrag ter hoogte van de eerste 10% boven de maximale huur waarbij nog huurtoeslag mogelijk is, **niet** wordt gecorrigeerd in de beslagvrije voet;
- de verhoging het bedrag betreft boven 10% ophoging van de maximale huur waarbij nog huurtoeslag mogelijk is;
- de verhoging geldt voor de duur dat de schuldenaar deze woonkosten heeft, maar ten hoogste gedurende de bij ministeriële regeling van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bepaalde termijn van 18 maanden.
- de verhoging niet wordt toegekend als het inkomen van de partner die niet in de regeling zit voldoende is om de hogere woonkosten te betalen.

Dit laatste is aan de orde als de partner minimaal beschikt over de halve toepasselijke beslagnorm, plus de eigen correcties plus de gevraagde extra woonkosten.

De woonkosten die op basis van bovenstaand wetsartikel niet gecorrigeerd worden in de beslagvrije voet, kunnen - uiteraard na toestemming van de rechter-commissaris - in het nominaal deel gecorrigeerd worden.

Voorbeeld

Jan, alleenstaand zonder kinderen, heeft een zodanig hoog inkomen dat zijn beslagvrije voet het vaste bedrag betreft. Dit is per juli 2026 € 2.208,48. Zijn woonkosten zijn € 1.200,- per maand. De woonlasten worden als volgt gecorrigeerd:

- Bedrag tot € 932,93 is al gecorrigeerd in de beslagvrije voet;
- Bedrag tussen € 932,93 en € 1.026,22 (10% ophoging, € 93,29), wordt niet gecorrigeerd in de beslagvrije voet, kan wel in nominaal deel gecorrigeerd worden als aan de voorwaarden wordt voldaan;
- Huur tussen € 1.026,22 en € 1.200,- (€ 173,78) wordt voor maximaal 18 maanden gecorrigeerd in beslagvrije voet.

Dit betekent dat de beslagvrije voet de eerste 18 maanden wordt verhoogd met € 173,78; na die 18 maanden vervalt de verhoging. Het bedrag van € 173,78 kan dan in het nominaal deel gecorrigeerd worden, naast het bedrag van de 10% ophoging. Het vtlb blijft gelijk en wordt, behoudens andere omstandigheden, in de eerste 18 maanden $€ 2.382,26 + € 93,29 = € 2.475,55$ en daarna $€ 2.208,48 + € 173,78 + € 93,29 = € 2.475,55$.

3.3.2 Woonkosten zonder recht op huurtoeslag

Artikel 475 da lid 7 Rv

Indien de schuldenaar eigenaar is van een door hemzelf bewoonde woning of huurder van een door hemzelf bewoonde woning die niet voldoet aan artikel 11 van de Wet op de huurtoeslag en hij een belastbaar inkomen heeft dat lager is dan € 55.682,78, indien de geëxecuteerde alleenstaand is, of € 71.089,09, indien de geëxecuteerde een meerpersoonshuishouden heeft, wordt de beslagvrije voet op verzoek van de geëxecuteerde verhoogd met een bedrag waarvan de wijze van vaststelling bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld. Indien de geëxecuteerde gehuwd is, wordt onder belastbaar inkomen als bedoeld in de vorige zin tevens verstaan het belastbaar inkomen van de echtgenoot. In geval een huurder verzoekt om verhoging van de beslagvrije voet kan de beslaglegger van de geëxecuteerde verlangen dat een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen bewijsstuk overgelegd wordt.

In dit wetsartikel is geregeld dat de beslagvrije voet wordt verhoogd voor:

1. huiseigenaren die op basis van hun inkomen recht zouden hebben op huurtoeslag als ze een woning zouden huren;
2. huurders die vanwege de aard van de woning geen recht hebben op huurtoeslag (art. 11 Wet op de Huurtoeslag).

De verhoging is ongeveer gelijk aan de huurtoeslag die de schuldenaar op basis van zijn inkomen zou kunnen ontvangen als er recht op huurtoeslag bestond op grond van de Wet op de huurtoeslag. Let wel op: de rekentool voor de beslagvrije voet – waar de vtlb-calculator op is gebaseerd – houdt rekening met het feit dat de beslagvrije voet nooit hoger kan zijn dan 95% van het netto-inkomen inclusief vakantiegeld. Het kan daardoor voorkomen dat geen volledige correctie plaatsvindt.

Voor de tweede groep geldt wel dat dan schriftelijk moet worden aangetoond dat er geen recht op huurtoeslag bestaat.

3.3.3 Vaststelling woonkosten voor schuldenaar

Wat zijn de woonkosten die voor rekening komen van de schuldenaar?

De woonkosten worden volledig in aanmerking genomen als:

- de schuldenaar alleen woont;
- de schuldenaar samenwoont met een partner als bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet ([zie §3.1.2](#)). Hierbij maakt het niet uit of de Wsnp/een schuldregeling ook van toepassing is op de partner.
- de schuldenaar het huis deelt met een onderhuurder, kostganger of inwonende(n) (de betalingen door de onderhuurder/kostganger/inwonende worden als inkomen gezien. In paragraaf 6.1.1 is beschreven hoe de betaling van de kostganger/inwonende wordt berekend).

De woonkosten voor schuldenaren die een kamer huren of inwonend zijn worden op een andere wijze berekend, zie paragraaf 3.3.5

3.3.4 Servicekosten

Per 1 januari 2026 is de Wet op de Huurtoeslag gewijzigd. Servicekosten maken geen deel meer uit van de rekenhuur en tellen niet meer mee bij de berekening van de huurtoeslag. Bij de berekening van de correctie individuele lasten worden de servicekosten wel meegenomen. Zie paragraaf 5.1

3.3.5 All-in huur en woonkosten in kostgeld

Huurders van onzelfstandige woonruimte (kamerhuurders) hebben vaak te maken met een all-in huurbedrag. Behalve de vergoeding voor het woongenot betalen zij ook een bedrag voor de dekking van bijkomende diensten (nutsvoorzieningen, lokale lasten, collectieve voorzieningen). Als in het huurcontract een uitsplitsing is gemaakt tussen de kosten voor het woongenot (wooncomponent) en de vergoeding voor bijkomende voorzieningen, moet bij de berekening van het vtlb alleen rekening gehouden worden met de wooncomponent.

Is er geen uitsplitsing gemaakt, dan zal de bewindvoerder zelf moeten bepalen welk deel de woonkosten betreft. Dit kan door van het maandelijks te betalen bedrag de kosten voor de bijgeleverde voorzieningen af te trekken. Voor de kosten van deze bijgeleverde voorzieningen heeft het Nibud een normbedrag berekend. Voor het normbedrag wordt aangesloten bij dat bedrag voor inwonenden.

Is de schuldenaar inwonend en betaalt hij/zij een all-in bedrag aan zogenaamd 'kostgeld'? De woonkosten worden dan gesteld op het all-in bedrag aan kostgeld minus de kosten voor voeding en voor bijkomende voorzieningen (energie, water, wassen en overige kosten). Voor de kosten van voeding en voor de kosten van bijkomende voorzieningen voor inwonende schuldenaren heeft het Nibud normbedragen berekend.

Schuldenaar die inwoont bij saniëten

Indien een schuldenaar inwonend is bij zijn ouders of derden en zijn ouders of derden zitten ook in de schuldsanering, dan zijn de woonkosten van de schuldenaar gelijk aan het bedrag dat de schuldenaar volgens de in de schuldsaneringsregeling van zijn ouders of derden berekende 'tegemoetkoming inwonenden' aan zijn ouders of derden moet voldoen.

Normbedragen zijn terug te vinden in bijlage 2.

3.3.6 Eigen woning

Uitgangspunt is dat in de meeste gevallen de woning binnen de termijn van de regeling verkocht zal worden. Als een eigen woning te koop staat en de maandelijkse hypotheekrente niet op te brengen is, dan dient in de calculator het bedrag te worden ingevuld dat daadwerkelijk wordt betaald aan hypotheeklasten.

Let op dat ook in deze situaties de WOZ-waarde in de calculator wordt ingevuld zodat de correctie 'overige kosten van de woning' wordt toegepast. Via [WOZ-waardeloket](#) kan eenvoudig de meest actuele WOZ-waarde worden verkregen.

Als het totaalbedrag lager is dan de ondergrens voor huur, dan is paragraaf 5.1 van toepassing en zal een negatieve correctie worden toegepast.

Kosten eigen woning

Woont de schuldenaar in een eigen woning, dan worden als woonkosten aangemerkt betaalde hypotheekrente, erfpacht en overige kosten. Aflossingen op een bestaande hypothecaire lening vormen geen woonkosten. Het gaat dan om vermogensvorming. Hetzelfde geldt voor de premie van een kapitaalverzekering. Alleen in het geval dat vermogensvorming de boedel ten goede komt, bijvoorbeeld omdat de woning binnen de regeling verkocht wordt omdat er een overwaarde is, is er reden om (met terugwerkende kracht) ook rekening te houden met betaalde aflossingen of premies van een kapitaalverzekering.

In het geval uitsluitend sprake is van een overlijdensrisicoverzekering zonder vermogensopbouw, in combinatie met passende woonkosten, dan wordt de beslissing inzake eventuele verkoop of behoud van de woning met correctie beargumenteerd voorgelegd aan de rechter-commissaris.

Voor de 'overige kosten' kan gedacht worden aan de premie voor opstalverzekering en klein onderhoud. Berekeningen van het Nibud wijzen uit dat hiervoor een maandbedrag ter hoogte van 0,048% van de WOZ-waarde van de woning (richtlijn 1-1-2026) kan worden aangehouden. Met groot onderhoud is bij de bepaling van het forfaitaire bedrag geen rekening gehouden; dit kan immers over het algemeen worden uitgesteld.

Ditzelfde forfaitaire bedrag wordt aangehouden als deze kosten worden voldaan aan de Vereniging van Eigenaren (VvE). Als de bijdrage aan de VvE hoger ligt, dan zal schuldenaar het meerdere uit het vtlb moeten betalen. Vaak zal dit energielasten betreffen (horen buiten het vtlb) of groot onderhoud.

De eigendomsverhouding van de woning is niet van belang voor de berekening van de woonkosten. In alle gevallen, dus ook als de woning alleen op naam staat van de partner-niet in de Wsnp, moet de betaalde rente (en eventueel erfpacht) en de WOZ-waarde van de woning ingevoerd worden.

Kosten eigen woning en beslagvrije voet (zie ook 5.2)

De kosten van de eigen woning zijn van belang voor een mogelijke extra verhoging van de beslagvrije voet. Dit kan het geval zijn als:

1. de schuldenaar woonkosten heeft die hoger zijn dan 110% van de maximale huur voor huurtoeslag (paragraaf 3.3.1) en/of;
2. de schuldenaar een laag of middeninkomen heeft op basis waarvan hij recht zou hebben op huurtoeslag als de koopwoning een huurwoning zou zijn geweest (paragraaf 3.3.2).

Fiscaal voordeel

Betaling van de hypotheekrente levert over het algemeen een fiscaal voordeel op. Dit voordeel moet worden gezien als inkomen voor de vtlb-berekening. Het fiscale voordeel moet door de schuldenaar(s) worden aangevraagd zodanig dat het maandelijks wordt verkregen (uitgezonderd ondernemers).

Als de Wsnp van toepassing is op **beide partners, tussen wie geen gemeenschap van goederen** bestaat, dan moet het fiscale voordeel gelijkelijk over beide boedels verdeeld worden. De verdeling vindt plaats op het tijdstip dat het voordeel daadwerkelijk in de boedel van de afdragende partner vloeit. Meestal zal dit betekenen dat het ontvangen bedrag maandelijks voor de helft als inkomen bij ieder van de partners opgeteld wordt.

Als de Wsnp slechts op één partner van toepassing is, er geen sprake is van gemeenschap van goederen, het fiscale voordeel toekomt aan de partner die niet in de Wsnp zit én de hoogte van het fiscale voordeel niet (of niet exact) bekend is, dan kan dit fiscale voordeel worden geschat op 9% van de betaalde hypotheekrente (waarbij al rekening is gehouden met het eigenwoningforfait) voor inkomens tot 1,5x modaal. Voor inkomens daarboven kan het fiscale voordeel op zo'n 13% worden geschat.

Het fiscaal voordeel kan nauwkeuriger berekend worden via de website [BerekenHet.nl](https://www.berekenhet.nl). Het heeft altijd de voorkeur om deze berekening te gebruiken. Als aannemelijk gemaakt wordt dat men niet alle gegevens kan verkrijgen om de berekening te maken, mag van het hierboven genoemde percentage worden uitgegaan.

Ook in dit geval wordt dit voordeel gelijkelijk over beide partners bij het inkomen opgeteld.

In geval van fiscaal partnerschap dient een zo hoog mogelijk fiscale aftrek bereikt te worden door verdeling van de kosten over beide partners. Dat is niet altijd bij degene met het hoogste belastbaar inkomen.

3.4 Verlaging van de beslagvrije voet in verband met privégebruik auto van de zaak (artikel 475db lid 1c Rv)

Schuldenaren die een (lease)auto van de zaak rijden en deze ook privé (>500 km per jaar) gebruiken, hebben te maken met een fiscale bijtelling bij het loon. Omzetting van privégebruik naar uitsluitend zakelijk gebruik is niet mogelijk tijdens het lopende kalenderjaar. Dit is pas mogelijk per 1 januari van het nieuwe kalenderjaar.

Indien men heeft nagelaten om het privégebruik voor het nieuwe kalenderjaar om te zetten, of daar bewust voor kiest, wordt vanaf 1 januari van dat nieuwe kalenderjaar (of eerder als dit in een vorig jaar zo is overeengekomen) rekening gehouden met de fiscale bijtelling, en valt de beslagvrije voet vanaf dat moment dus lager uit dan zonder de bijtelling i.v.m. de auto.

3.5 Artikel 475db lid 1a Rv – Aftrek van inkomsten partner

Artikel 475db lid 1a Rv

De beslagvrije voet, bedoeld in [artikel 475da](#), wordt in de onderstaande volgorde verminderd met:

- a. de in [artikel 475c, eerste lid](#), onderdelen a tot en met i, genoemde niet onder beslag liggende vorderingen tot periodieke betaling inclusief vakantiebijslag van de echtgenoot van de geëxecuteerde, tot ten hoogste de helft van de beslagvrije voet, bedoeld in artikel 475da.

Wanneer er sprake is van twee partners, dan worden de niet-beslagen inkomsten van de partner (inclusief vakantiegeld) afgetrokken van de beslagvrije voet voor echtgenoten/partners, tot maximaal de helft van dat bedrag. Deze aftrek vindt plaats nadat de beslagvrije voet eventueel is verhoogd met woonkosten.

3.5.1 Inkomen partner is niet bekend

Is bekend dat de partner, die niet is toegelaten in de Wsnp en waarbij geen sprake is van gemeenschap van goederen, inkomen heeft, maar niet hoe hoog dit inkomen is, dan is het de taak van de schuldenaar deze informatie aan de bewindvoerder te geven. Hij moet immers aantonen aanspraak te maken op een verhoging. Hij kan dit aantonen door inzicht te geven in alle relevante omstandigheden, waaronder het inkomen van de partner.

Verstrekt de schuldenaar niet de vereiste informatie over het inkomen van de niet-Wsnp partner en leidt dit niet tot een tussentijdse beëindiging van de regeling, dan wordt de beslagvrije voet van de schuldenaar vastgesteld op de helft van 95% van de bijstandsnorm voor echtparen (exclusief de correctie voor woonkosten).

Als het inkomen van schuldenaar zelf zo hoog is dat uitsluitend met dit inkomen de maximale beslagvrije voet voor de leefsituatie (paar met of paar zonder kinderen) al wordt bereikt, dan wordt de beslagvrije voet vastgesteld op de helft van die maximale beslagvrije voet gezien de leefsituatie.

In het nominaal deel wordt vervolgens niet gecorrigeerd voor gezamenlijke posten.

In deze situatie moet het vtlb handmatig berekend worden. Een berekening met de vtlb-calculator is niet mogelijk, omdat de rekentool beslagvrije voet de situatie van 'inkomen onbekend' niet kent. Reden hiervoor is dat de situatie zich niet kan voordoen bij de onderliggende rekentool beslagvrije voet, omdat beslagleggers altijd informatie kunnen ophalen over het inkomen van de echtgenoot.

Voor de handmatige berekening kan gebruik gemaakt worden van de rekentool die via de [website van Bureau Wsnp](#) beschikbaar is gesteld.

4. Reserverings-en arbeidstoeslag, correctie voor Eigen Risico zorgverzekering en correctie voor PGL-norm

4.1 Arbeidstoeslag

Schuldenaren met een inkomen uit arbeid (18 uur of meer per week) krijgen een arbeidstoeslag. Het betreft een vast bedrag per persoon. Het bedrag is – en blijft – vergelijkbaar met ongeveer 5% van de halve Participatiewetnorm voor een echtpaar.

Deze toeslag is bedoeld als forfaitaire vergoeding voor beroepskosten. Criterium voor de toeslag is dat men minimaal 18 uur per week moet werken. Hieronder vallen inkomsten uit dienstbetrekking, overige netto-inkomsten of overige inkomsten uit arbeid. Als er sprake is van zowel inkomsten uit arbeid voor meer dan 18 uur per week als een aanvullende uitkering, dan moeten beide bronnen van inkomsten apart ingevuld worden. Alleen op deze manier wordt de arbeidstoeslag in de calculator toegekend.

Bij kortdurend ziekteverzuim (korter dan 6 maanden) waarbij de schuldenaar in dienst is bij de werkgever, blijft de toeslag gehandhaafd; na 6 maanden vervalt de arbeidstoeslag. Als er sprake is van een ziektewetuitkering van het UWV loopt de arbeidstoeslag niet door. Reden hiervoor is dat het in het laatste geval niet zeker is dat de schuldenaar terugkeert naar werk.

Bij paren, ongeacht of er sprake is van gemeenschap van goederen, wordt de toeslag dus 1 of 2 keer toegekend, afhankelijk of 1 of beide partners meer dan 18 uur per week werken.

De arbeidstoeslag wordt individueel toegekend en wordt niet automatisch overgeheveld als de toeslag bij een laag inkomen verloren dreigt te gaan.

4.2 Correctie voor eigen risico ziektekostenverzekering

Het verplichte eigen risico voor de ziektekostenverzekering bedraagt in 2026 € 385,00 per volwassene per kalenderjaar, dus € 32,08 per maand. Dit bedrag wordt automatisch gecorrigeerd.

Wanneer het verplichte eigen risico **deels** is afgekocht blijft de correctie van het eigen risico aangevinkt staan en wordt het totaalbedrag van de premie zorgverzekering verlaagd met het premiebedrag in de polis voor de afkoop/herverzekering van dit gedeelte van het verplicht eigen risico.

Wanneer het eigen risico **volledig** is afgekocht, dan wordt in de vtlb-calculator de volledige premie zorgverzekering vermeld en moet de correctie voor het eigen risico uitgevinkt worden.

In sommige polissen staat onterecht vermeld dat het eigen risico is afgekocht terwijl feitelijk sprake is van een maandelijkse betaling van 1/12^e deel van het (eventueel) eigen risico. De vink dient alleen te worden toegepast als op 1 januari al duidelijk is dat er daadwerkelijk geen eigen risico zal worden geïncasseerd vanwege een afkoop (in ruil waarvoor dan extra premie betaald is).

Let op! Als iemand zijn eigen risico **niet** heeft afgekocht maar geen zorgkosten heeft gemaakt, dan blijft er recht op de correctie van € 32,08 per maand.

Naast het verplichte eigen risico is het mogelijk om daarbovenop nog een vrijwillig eigen risico te nemen. Dit vormt echter een risico dat niet past binnen het kader van de Wsnp. De kans op nieuwe bovenmatige schulden is immers groot. Uitgangspunt is dat schuldenaren goed tegen ziektekosten verzekerd moeten. Een hoog eigen risico is daar niet mee te verenigen.

Aangezien men slechts per 1 januari het vrijwillig eigen risico kan wijzigen, kan gedurende een gedeelte van het eerste jaar van de schuldsanering aangepast beleid nodig zijn met betrekking tot het vrijwillig eigen risico van de schuldenaar.

Bijvoorbeeld: compensatie van betaling van een eventueel eigen risico boven de € 385,- zodanig dat de compensatie te vergelijken is met de naar schatting verschuldigde premie als geen verhoogd eigen risico zou zijn gekozen.

De correctie voor het eigen risico ziektekosten wordt individueel toegekend en wordt niet automatisch overgeheveld als de toeslag bij een laag inkomen verloren dreigt te gaan.

4.3 Correctie voor de norm pensioengerechtigde leeftijd

In de beslagvrije voet wordt uitgegaan van de bijstandsnorm passend bij de leefsituatie en uitgaande van de leeftijd 21 tot aan de pensioengerechtigde leeftijd (PGL). In de vtlb-calculator wordt bij een leeftijd boven de PGL een correctiepost toegevoegd die bestaat uit het verschil tussen de bijstandsnorm passend bij de leefsituatie én uitgaande van de leeftijd 21-PGL en de norm passend bij de leefsituatie maar uitgaande van iemand met een leeftijd boven de PGL. De correctiepost is standaard op 'ja' ingesteld. Slechts in uitzonderlijke gevallen kan deze uitgevinkt worden als daartoe aanleiding is. Bijvoorbeeld bij een inwoner met een hoge beslagvrije voet en lage lasten, maar dit zal uitzondering zijn.

De correctie voor 'norm pensioengerechtigde leeftijd' wordt naar rato van de beslagvrije voet over beide partners verdeeld wanneer de schuldenaar samenwoont met een (geregistreerde) partner met wie geen gemeenschap van goederen bestaat (hierbij maakt het niet uit of de Wsnp van toepassing is op de partner). Met andere woorden: als er sprake is van een paar, geen gemeenschap van goederen, wordt het bedrag van de correctie naar rato van de beslagvrije voet verdeeld.

4.4 Reserveringstoeslag bij verblijf in inrichting

Aan schuldenaren in een inrichting wordt een reserveringstoeslag toegekend. Deze toeslag is bedoeld voor reserveringen voor grotere uitgaven, bijvoorbeeld niet-verzekerde tandartskosten, waskosten en dergelijke. De reserveringstoeslag bedraagt 1/6 deel van de toepasselijke Participatienorm.

5. Kosten waarvoor gecorrigeerd kan worden door de rechter-commissaris

Ingevolge art. 295 lid 3 Fw kan de rechter-commissaris de beslagvrije voet verhogen met een zogenaamd nominaal bedrag.

5.1 Correctie individuele lasten

De compensatiekop van de beslagvrije voet wordt berekend op basis van fictieve bedragen voor de kosten van de ziektekostenverzekering en ontvangen zorgtoeslag; voor de woonkosten en ontvangen huurtoeslag; en daarnaast het ontvangen bedrag aan kindgebonden budget voor twee kinderen onder de 12 jaar. Deze bedragen zijn aannames op basis van het fiscaal inkomen. Deze bedragen wijken in veel gevallen af van de daadwerkelijke kosten van de schuldenaar en/of van het aantal en leeftijd van de kinderen. In het nominaal bedrag wordt hiervoor gecorrigeerd.

Deze correctie wordt in het nominaal bedrag berekend en dat gebeurt stapsgewijs.

Allereerst wordt de correctie berekend voor:

- Ziektekosten: premie ziektekostenverzekering minus ontvangen zorgtoeslag minus normpremie;
- Woonkosten: huurkosten plus servicekosten minus ontvangen huurtoeslag minus ondergrens voor de huur (horend bij de leeftijd) of hypotheekrente koopwoning plus overige kosten minus ondergrens voor de huur. Voor de definitie van servicekosten wordt uitgegaan van het voormalig artikel 5 lid 3 van de Wet op de Huurtoeslag (zie bijlage 2 -hoofdstuk 5);
- Kindgebonden budget: maximale bedrag gezien leefsituatie, aantal kinderen en leeftijd kinderen minus werkelijk ontvangen bedrag kindgebonden budget*.

Deze drie correcties worden bij elkaar opgeteld en dit geeft bij het nominaal bedrag het **totaalbedrag aan correcties (A)** op basis van de werkelijke kosten.

In de compensatiekop van de beslagvrije voet wordt de schuldenaar echter al gecompenseerd voor (een deel van) genoemde bedragen. Daarom wordt van het totaalbedrag aan correcties (A), zoals hierboven berekend, afgetrokken **de compensatiekop (B)** van de beslagvrije voet.

Het verschil dat overblijft is dus wat de compensatiekop als het ware te weinig (en soms te veel) compenseert, uitgaande van een volwaardig niveau van 95% van de Pw norm gecorrigeerd voor individuele lasten. Dit verschil vormt de '**correctie individuele lasten**'.

Dit zal vaak een positief bedrag zijn, maar kan ook negatief zijn. Verder is het zo dat een negatieve correctie op één onderdeel een positieve correctie op een ander punt kan verlagen.

Bij een positieve 'correctie individuele lasten' wordt dit bedrag bij de beslagvrije voet en de overige nominale correcties opgeteld waardoor het vtlb hoger uitvalt.

Maar de correctie individuele lasten kan ook een negatief bedrag zijn. Het negatieve bedrag bij "correctie individuele lasten" wordt dan in mindering gebracht op de (eventuele) andere nominale correcties. Hierdoor kan het voorkomen dat het totale bedrag van alle nominale correcties negatief is. Mocht dit zich voordoen, dan wordt als ondergrens voor het nominale bedrag € 0 aangehouden en zal het vrij te laten bedrag inclusief vakantiegeld gelijk zijn aan de beslagvrije voet. Al het inkomen boven de beslagvrije voet valt dan in de boedel.

De correctieposten zijn standaard op 'ja' ingesteld om de werkelijke kosten met de fictieve kosten te kunnen vergelijken. Slechts in uitzonderlijke gevallen kan per onderdeel van de individuele lasten de correctie uitgevinkt worden als daartoe aanleiding is.

Let op: ook als er geen of geringe woonkosten zijn wordt dit in deze correctie verwerkt en moet deze correctiepost dus op 'ja' blijven staan. De voormalige correctiepost 'woonlasten onder minimum normhuur' is hierdoor komen te vervallen.

* Let op: het bovenstaande geldt ook voor kinderen die uit huis zijn geplaatst en voor wie de ouders minstens het vastgestelde bedrag per kwartaal (zie bijlage 2) bijdragen aan het onderhoud van het kind, bijvoorbeeld in de vorm van reiskosten, kleding of hulpmiddelen. Ook deze ouders kunnen namelijk aanspraak maken op kindgebonden budget en kinderbijslag. In dat geval moet het uithuisgeplaatste kind in de calculator ingevoerd worden als zijnde een inwonend kind.

De 'correctie individuele lasten' wordt naar rato van de beslagvrije voet over beide partners verdeeld wanneer de schuldenaar samenwoont met een (geregistreerde) partner met wie geen gemeenschap van goederen bestaat. Hierbij maakt het niet uit of de Wsnp van toepassing is op de partner. Met andere woorden: als er sprake is van een paar, geen gemeenschap van goederen wordt het bedrag van de correctie naar rato van de beslagvrije voet verdeeld.

5.2 Correctie woonkosten boven maximale huur voor huurtoeslag en niet gecorrigeerd in de beslagvrije voet

In de beslagvrije voet worden de woonkosten tot aan de maximale huur voor huurtoeslag gecorrigeerd volgens de ingebouwde rekenregels. Daarnaast is tijdelijke verhoging van de beslagvrije voet in verband met de woonkosten mogelijk als de woonkosten uitstijgen boven de maximale huur voor huurtoeslag (zoals beschreven in §3.3.1).

Deze woonkosten worden echter niet volledig gecorrigeerd in de beslagvrije voet. Denk hierbij allereerst aan de 10% ophoging en daarnaast aan het bedrag dat na het aflopen van de ministeriële termijn niet meer wordt gecorrigeerd in de beslagvrije voet. Het zal vaak noodzakelijk zijn ook voor dit bedrag een correctie toe te passen in het nominale deel van het vrij te laten bedrag. In de calculator staat het veld 'correctie woonlasten boven maximale huur voor huurtoeslag?' standaard op 'ja', zodat in ieder geval in de berekening naar voren komt dat er sprake is van woonkosten die niet volledig worden gecorrigeerd in de beslagvrije voet op grond van artikel 475da Rv.

Slechts in uitzonderlijke gevallen kan deze correctie uitgevinkt worden als daartoe aanleiding is. Wanneer dit het geval is zal aan de rechter-commissaris voorgelegd moeten worden of deze correctie mag worden toegepast en eventueel voor welke periode. Een beperking in de periode kan bijvoorbeeld aan de orde zijn in de situatie dat de schuldenaar naar het oordeel van de rechter-commissaris zo spoedig mogelijk dient te verhuizen omdat de huur te hoog is (denk hierbij aan een huur die hoger is dan $\frac{1}{3}$ van het netto-inkomen) én het aannemelijk is dat er goedkopere alternatieven beschikbaar zijn.

De correctie voor 'woonkosten boven maximale huur voor huurtoeslag' wordt naar rato van de beslagvrije voet over beide partners verdeeld wanneer de schuldenaar samenwoont met een (geregistreerde) partner met wie geen gemeenschap van goederen bestaat. Hierbij maakt het niet uit of de Wsnp van toepassing is op de partner. Met andere woorden: als er sprake is van een paar, geen gemeenschap van goederen, wordt het bedrag van de correctie naar rato van de beslagvrije voet verdeeld.

5.3 Gemeente- en waterschapsbelastingen

Schuldenaren met een substantieel inkomen zullen veelal niet voor kwijtschelding van lokale belastingen zoals WVO-heffing en ingezetenenomslag (waterschap), afvalstoffenheffing en rioolheffing (gemeente) in aanmerking komen, aangezien geen rekening wordt gehouden met de verplichte afdracht aan de boedel. Om het hieruit voortvloeiende nadeel te compenseren kan de volgende oplossing worden gehanteerd.

Als een schuldenaar om redenen die hem niet toe te rekenen zijn niet voor kwijtschelding van de gemeentelijke en lokale belastingen in aanmerking komt, kan een verzoek tot de rechter-commissaris gericht worden om het volledige bedrag van de aanslagen uit de boedel te betalen. Dit betreft ook gemeenten waar een zogenaamd 'diftar'-tarief gehanteerd wordt. De rechter-commissaris verleent deze toestemming alleen als een verzoek tot kwijtschelding door de desbetreffende instantie is afgewezen (schuldenaar dient de afwijzende beschikking te overleggen). Bij een nagenoeg ongewijzigde situatie hoeft de kwijtschelding noch de correctie elk jaar opnieuw te worden aangevraagd. In het laatste jaar van de Wsnp wordt het bedrag naar rato van het aantal maanden dat de Wsnp nog van toepassing is uit de boedel betaald.

Bovenstaande geldt ook voor de gemeentelijke en waterschapslasten die samenhangen met een eigen woning, waarvoor in de regel überhaupt geen kwijtschelding zal worden verleend, ongeacht het inkomen, zoals onroerendzaakbelasting en omslag gebouwd (een heffing van het waterschap voor woningbezitters).

De bovenstaande regels over betaling ten laste van de boedel gelden **niet** voor de hondenbelasting.

Voor vaststelling van de ontstaansdatum van een vordering van gemeentelijke heffingen is het van belang of het om een tijdstipbelasting of een tijdvakbelasting gaat. Dit verschil bepaalt ook welk deel van de vordering in het lopende jaar mogelijk gecorrigeerd kan worden in het vtlb.

Tijdstip- en tijdvakbelasting

Bij een **tijdstipbelasting** wordt de heffingsmaatstaf bepaald naar de situatie op een bepaald moment. Hieronder vallen de onroerendzaakbelasting en de rioolheffingen.

Wanneer de schuldenaar op het beoordelingsmoment (bij OZB is dat 1 januari) nog niet was toegelaten tot de Wsnp, valt de volledige aanslag voor dat jaar, als hij niet betaald was, onder de Wsnp. Valt het beoordelingsmoment na de toelating dan dient het te worden betaald uit het vtlb, dan wel uit de boedel.

Bij **tijdvakbelastingen** gaat het om wat gedurende een bepaalde periode voor de heffing van de belasting actueel is. Hieronder vallen de afvalstoffenheffing, reinigingsrechten, grafrechten, rioolrecht en hondenbelasting. Hierbij wordt de vordering dus naar rato toegerekend aan het jaar. Voor zover het de periode voor toelating betreft vallen deze belastingen dan onder de werking van de Wsnp. Voor zover het de periode betreft waarin de Wsnp van toepassing is dan dient te worden betaald uit het vtlb, dan wel uit de boedel.

5.4 Ziektekosten

5.4.1 Voorliggende voorzieningen

Als er uitgaven zijn met betrekking tot ziekte en/of invaliditeit moet in eerste instantie worden bekeken of er voorzieningen zijn die deze uitgaven vergoeden. In onderstaand schema staat een overzicht van deze voorzieningen en de mogelijke vergoeding van deze voorziening. Deze worden in de paragrafen hieronder toegelicht.

Voorziening	Toepassing	Uitvoerder	Betaling	Vtlb	Vergoeding	Aanvragen?	Beslagverbod
Basis-verzekering	Zie polis	Verzekeraar	Premie	Correctie eventueel via individuele correctie	Evt. zorgtoeslag en/of gemeentelijke vergoeding	Bij Belastingdienst en/of gemeente	Ja
			Verplicht eigen risico (max. € 385)	Correctie voor maximale verplichte eigen risico	Evt. via de collectieve verzekering v/d gemeente	Gemeente	Nee
Aanvullende verzekering	Zie polis	Verzekeraar	Premie	Correctie eventueel via individuele correctie	Evt. gemeentelijke vergoeding	Gemeente	Nee

WMO	Zorg, huishoude- lijke hulp, verpleging vervoer, woningaanpas- sing	Indicatie via CIZ of gemeente	Eigen bijdrage CAK	Correctie in vtlb			
WMO als persoons- gebonden budget	Zorg, huishoudelijke hulp, verpleging vervoer, woning- aanpassing	Indicatie via CIZ of gemeente	Geen	Geen correctie	Persoons- gebonden budget	CIZ of gemeente of thuiszorg- instelling	Afhankelijk van doel
Bijzondere bijstand	Ziektekosten die door andere partijen niet worden vergoed	Gemeente	Geen	Geen correctie	Bijzondere bijstand	Gemeente	Ja
Belasting- teruggaaf/ TSZ	Zie Wet Inkomsten- belasting Hoofdstuk 6	Belastingdienst	Geen	Geen correctie	Belasting- teruggaaf/ TSZ	Belastingdienst	Nee

5.4.2 Correcties

Als de voorgaande opties niet voldoende soelaas bieden, kan de schuldenaar verzoeken om verhoging van het vtlb. De rechter-commissaris kan beslissen een verhoging toe te kennen. Ook hiervoor geldt dat kosten die niet medisch noodzakelijk zijn of die niet urgent zijn niet uit de boedel kunnen worden vergoed. Medische kosten die niet voor vergoeding in aanmerking komen, omdat bijvoorbeeld de werking van het middel of de behandeling onvoldoende is aangetoond, kunnen evenmin uit de boedel worden vergoed.

5.4.3 Eigen bijdrage WMO

Voor zorg en ondersteuning in het kader van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) kunnen eigen bijdragen worden gevraagd. De gemeente bepaalt of inwoners daadwerkelijk een bijdrage moeten betalen en welke regelingen er zijn om de eigen bijdrage te verlagen. Deze eigen bijdrage mag – na toestemming – volledig als correctie opgevoerd worden bij 'overige correcties'.

5.5 Kosten auto en vervoer

5.5.1 Auto is een boedelbestanddeel

Een auto wordt beschouwd als een bovenmatig boedelbestanddeel, dat in beginsel te gelde moet worden gemaakt. In twee gevallen kan de rechter-commissaris worden verzocht om toestemming tot het behoud van de auto, namelijk wanneer deze om medische redenen noodzakelijk is (paragraaf 5.5.2) of wanneer de auto noodzakelijk is voor inkomensverwerving (paragraaf 5.5.3)

Daarnaast kan de rechter-commissaris bepalen dat van verkoop kan worden afgezien wanneer de waarde van de auto door de schuldenaar aan de boedel wordt vergoed. Voor het bepalen van de waarde moet een taxatie door een, in overleg met de bewindvoerder aan te wijzen, taxateur worden overgelegd. In dat geval worden de kosten van de auto niet gecorrigeerd en moeten de kosten uit het vtlb worden betaald. Verder mogen door de auto geen nieuwe schulden ontstaan. Ook moet een WAM-verzekering zijn afgesloten. Wanneer de schuldenaar ervoor kiest de auto te behouden, moet bedacht worden dat het bezit van een auto voor het goede verloop van de regeling enige risico's met zich meebrengt. Daarbij kan gedacht worden aan verkeersboetes, aanrijdingen en schades aan de auto.

5.5.2 Medische noodzaak

De schuldenaar dient aan de hand van stukken aan te tonen dat er een medische noodzaak is voor het behoud van de auto, bijvoorbeeld aan de hand van een indicatiestelling op medische gronden (en dus niet: op sociale of andere gronden).

Wanneer de noodzaak is aangetoond, mag de auto behouden worden en hoeft de waarde van de auto in beginsel niet aan de boedel vergoed te worden. Wanneer er echter sprake is van een auto met een bovenmatige waarde dient deze ingeruild te worden tegen een goedkoper exemplaar. Het verschil moet worden afgedragen aan de boedel.

De kosten van de auto (o.a. brandstof, verzekering, APK, wegenbelasting, onderhoud en reparaties) worden niet gecorrigeerd en moeten uit het vtlb worden betaald. Een bijdrage in de kosten vanuit de WMO wordt niet gezien als inkomen en mag behouden worden.

5.5.3 Noodzakelijk voor inkomensverwerving

Eerst moet bepaald worden of er een noodzaak is voor het behoud van de auto.

Uitgangspunt is dat het woon-werkverkeer zo goedkoop mogelijk moet plaatsvinden.

Wanneer de enkele reisafstand minder is dan 10 km geldt dat in principe de fiets kan worden gebruikt. Bij een enkele reisafstand tussen de 10 en 15 km dient te worden bezien of de brommer of e-bike een (goedkoop) alternatief vormt. Bij een enkele reisafstand van meer dan 10-15 km moet worden bezien of gebruik kan worden gemaakt van het openbaar vervoer. Gebruikmaking van het OV is niet reëel wanneer de reis meer dan 1,5 keer zo lang duurt als met de auto.

Onder andere wanneer het werk in de nacht begint of eindigt of wanneer er sprake is van bijzondere familieomstandigheden (zoals halen/brengen jonge kinderen) kan er grond zijn af te wijken van voorgaande uitgangspunten en het behoud van een auto toe te staan.

Wanneer bepaald is dat de auto mag worden behouden, hoeft de waarde van de auto in beginsel niet aan de boedel te worden vergoed. Wanneer er echter sprake is van een auto met een bovenmatige waarde dient deze ingeruild te worden tegen een goedkoper exemplaar. Het verschil moet worden afgedragen aan de boedel.

5.5.4 De reiskosten

Voor de reiskosten geldt als uitgangspunt dat iedere door de werkgever betaalde reiskostenvergoeding wordt aangemerkt als inkomen. De daadwerkelijk gemaakte reiskosten worden bij de beslagvrije voet opgeteld als correctie in het nominale bedrag.

Voor de vaststelling van de daadwerkelijke reiskosten bij gebruik van de auto, gelden de volgende uitgangspunten:

- a. Bij een totale reisafstand van maximaal 4.600 km per jaar¹, wordt in het vtlb rekening gehouden met een forfaitair bedrag van € 200,58 per maand. In het forfaitaire bedrag is rekening gehouden met wegenbelasting, autoverzekering, jaarlijkse APK en brandstof.
- b. Wanneer de totale reisafstand meer dan 4.600 km per jaar bedraagt, wordt per gereden extra kilometer € 0,197 bij het forfaitaire bedrag opgeteld.

Voorbeeld

Als een saniet minder dan 100 km per week rijdt, (dus een aantal km tot 4.600 per jaar) geldt voor hem een nominale correctie op het vtlb van € 200,58. In het geval dat een saniet meer dan 4.600 km per jaar rijdt, bijvoorbeeld 250 km per week, dan is de rekensom als volgt: Per jaar rijdt hij $46 \times 250 = 11.500 \text{ km}$. Voor de eerste 4.600 km geldt het forfaitaire bedrag van € 200,58. Het aantal kilometers daarboven is 6.900 ($11.500 - 4.600$). Dat geeft recht op $6.900 \times € 0,197 = € 1.359,30$ per jaar, dit is per maand € 113,28. In totaal levert dit voor deze saniet een nominale correctie op van $€ 200,58 + € 113,28 = € 313,86$ per maand.

¹ Voor uitleg over keuze van 4.600 km per jaar: zie [bijlage 2, hoofdstuk 5, autokosten](#).

Bij gebruik van het OV wordt gerekend met de daadwerkelijke kosten van kaarten of abonnementen en eventuele stallingskosten voor een fiets. Het kan zo zijn dat deze kosten hoger blijken te zijn dan wanneer gebruik wordt gemaakt van een auto. Dan dient in overleg met de schuldenaar een keuze te worden gemaakt. Gelet op de hiervoor onder §5.5.1 geschetste risico's die het bezit van een auto voor het verloop van de regeling meebrengen, dient niet te worden aangedrongen op de keuze voor een auto.

Bij gebruik van een brommer wordt gerekend met de daadwerkelijke benzinekosten (te berekenen op basis van de afstand). Daarnaast kunnen bij gebruik van brommer en fiets eventuele stallingskosten en incidenteel reparatiekosten worden opgevoerd. Van stallingskosten en reparaties moeten wel bewijsstukken worden overgelegd.

Bij langdurige ziekte van de schuldenaar overlegt de bewindvoerder met de rechter-commissaris in hoeverre de correctie voor de autokosten moet worden gehandhaafd. Daarbij kan rekening worden gehouden met de werkelijke kosten (o.a. verzekering en belasting). Maximum is altijd het forfaitaire bedrag. Als geen uitzicht bestaat op hervatting van het werk waarvoor de auto noodzakelijk is, dan wordt er geen rekening meer gehouden met de kosten.

De correctie voor de autokosten is gebaseerd op een brandstofauto. In een uitzonderlijk geval kan het voorkomen dat de schuldenaar een elektrische auto rijdt. De kans is groot dat de auto dan, gezien de waarde ervan, moet worden verkocht c.q. moet worden omgeruild voor een goedkoper exemplaar. Is dat niet het geval, en blijft de schuldenaar gedurende de Wsnp elektrisch rijden, dan gelden vooralsnog de gebruikelijke correcties voor de autokosten. Als de kosten aantoonbaar anders zijn, kan een ander, goed onderbouwd voorstel aan de rechter-commissaris worden voorgelegd.

Soms is er sprake van een private leaseauto, waarbij in het verschuldigde maandbedrag de kosten voor wegenbelasting, verzekering, pechhulp en noodzakelijk onderhoud zijn opgenomen. Als de private-lease auto noodzakelijk is voor het woon-werkverkeer, wordt voor de op te nemen correctie gekeken naar:

1. Het verschuldigde leasebedrag per maand plus de kosten voor brandstof.
2. De vaststelling van de reiskosten op basis van het aantal kilometers voor woon-werkverkeer, zoals hierboven beschreven.

Het laagste bedrag van genoemde twee opties wordt ingevoerd als correctiepost (zie ook de vtlb-handleiding).

5.5.5 Auto van de zaak

Wanneer er sprake is van een auto van de zaak is de insteek dat de schuldenaar **uiterlijk** per 1 januari van het nieuwe kalenderjaar een 'verklaring geen privégebruik' bij de Belastingdienst indient. De schuldenaar mag vanaf het nieuwe jaar niet meer dan 500 km per jaar privé rijden en hij dient voor de fiscus een nauwkeurige kilometerregistratie bij te houden. Er zal vanaf dat moment geen fiscale bijtelling voor daaropvolgende jaren meer plaatsvinden.

Heeft de schuldenaar dit niet gedaan, dan wordt de beslagvrije voet per 1 januari van het nieuwe kalenderjaar verlaagd. Door de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet is artikel 475db Rv toegevoegd. In sub c van dit artikel is bepaald dat de beslagvrije voet wordt verminderd met de loonbelasting die over de bijtelling is verschuldigd door het privégebruik van de leaseauto. Dit gebeurt door het netto nadeel van de fiscale bijtelling in te voeren in de calculator.

Gedurende het eerste kalenderjaar van de schuldsaneringsregeling waarin de schuldenaar nog geen 'verklaring geen privégebruik' heeft kunnen verkrijgen, vindt die vermindering van de beslagvrije voet niet plaats. Uitzondering is de situatie dat in een eerder stadium van de schuldregeling al afspraken zijn gemaakt over het privé blijven rijden. De verlaging van de beslagvrije voet kan dan wel direct ingaan door het invullen van het netto nadeel fiscale bijtelling auto van de zaak.

Paar, een of beiden met een auto van de zaak

Als er sprake is van een paar, en een of beide partners hebben een leaseauto, dan geldt een afwijkende werkwijze voor de vtlb-calculator. Het netto nadeel van de fiscale bijtelling auto van de zaak wordt dan bij de betreffende partner ingevoerd in categorie 5 'inkomsten niet voor de beslagvrije voet', nadat het veld 'netto nadeel van fiscale bijtelling auto van de zaak' op 'ja' is gezet. Op deze manier is in de uitdraai zichtbaar dat er sprake is van privégebruik van een auto van de zaak.

Reden voor deze afwijkende werkwijze is dat de koppeling met de beslagvrijevoettool op dit punt niet goed werkt als er sprake is van een paar.

Dit betekent dat de beslagvrije voet in de vtlb-berekening in deze gevallen hoger zal zijn dan de beslagvrije voet die een beslaglegger via de rekentool zal berekenen.

5.6 Studiekosten van kinderen van de schuldenaar

Kinderen van 18 jaar of ouder op MBO, HBO of WO hebben recht op studiefinanciering. De Wet op de studiefinanciering 2000 (WSF) roept, naast de onderhoudsverplichtingen die zijn vastgelegd in de artikelen 1:392 en 1:395a BW, geen zelfstandige verplichtingen van ouders tegenover kinderen in het leven. Ouders worden daarom niet gecorrigeerd als kinderen recht hebben op studiefinanciering en dus op een lening bij DUO. Studenten die geen aanvullende beurs krijgen, omdat het inkomen van de ouders hiervoor te hoog is, hebben meer leencapaciteit dan studenten die een aanvullende beurs krijgen.

In welke situatie kan aanspraak worden gemaakt op een correctie in het vtlb in verband met studiekosten van de kinderen?

Kind jonger dan 18 jaar: geen correctie

Voortgezet onderwijs, vso en vavo

Ouders van kinderen jonger dan 18 jaar die op het voortgezet onderwijs, voortgezet speciaal onderwijs of voortgezet algemeen volwassenenonderwijs zitten hebben recht op kindgebonden budget en kinderbijslag.

MBO

Ouders van kinderen jonger dan 18 jaar die op het MBO zitten hebben recht op kindgebonden budget en kinderbijslag.

HBO of WO

Kinderen jonger dan 18 jaar die een HBO- of WO- opleiding volgen hebben recht op studiefinanciering. Daarom wordt er niet gecorrigeerd.

Kind vanaf 18 jaar en ouder: heel soms correctie

Voortgezet onderwijs en vso

Kinderen van 18 jaar en ouder die op het voortgezet onderwijs of voortgezet speciaal onderwijs zitten, krijgen een basistoelage en eventueel een aanvullende toelage.

De basistoelage is onafhankelijk van het inkomen van de ouders, dus hiervoor hoeft geen correctie plaats te vinden. De aanvullende toelage is wel afhankelijk van het inkomen van de ouders. Omdat deze jongeren geen mogelijkheid hebben om geld bij te lenen, moet het verlies aan aanvullende toelage gecorrigeerd worden. De correctie bestaat uit het maximale bedrag aan aanvullende toelage minus de daadwerkelijk ontvangen aanvullende toelage.

Voor de aanvullende toelage in het schooljaar 2026-2027 is er een ouderlijke bijdrage voor ouders met een belastbaar inkomen van € 45.686,11 (inkomen 2024) of hoger. De eigen bijdrage is 30% van het inkomen boven deze grens.

De correctie wordt alleen toegekend als aangetoond wordt welk bedrag het kind ontvangt aan tegemoetkoming scholieren. Dit moet in de calculator ingevuld worden onder de tab kinderen.

VAVO

Kinderen van 18 jaar en ouder die op het voortgezet algemeen volwassenenonderwijs zitten krijgen een basistoelage en eventueel tegemoetkoming les- of cursusgeld en een aanvullende toelage.

De basistoelage is onafhankelijk van het inkomen van de ouders, dus hiervoor hoeft geen correctie plaats te vinden. De tegemoetkoming les- of cursusgeld én de aanvullende toelage zijn afhankelijk van het inkomen van de ouders. Omdat de jongeren geen mogelijkheid hebben om geld bij te lenen, moet het verlies aan aanvullende toelage gecorrigeerd worden. De correctie bestaat uit het maximale bedrag aan aanvullende toelage minus de daadwerkelijk ontvangen aanvullende toelage.

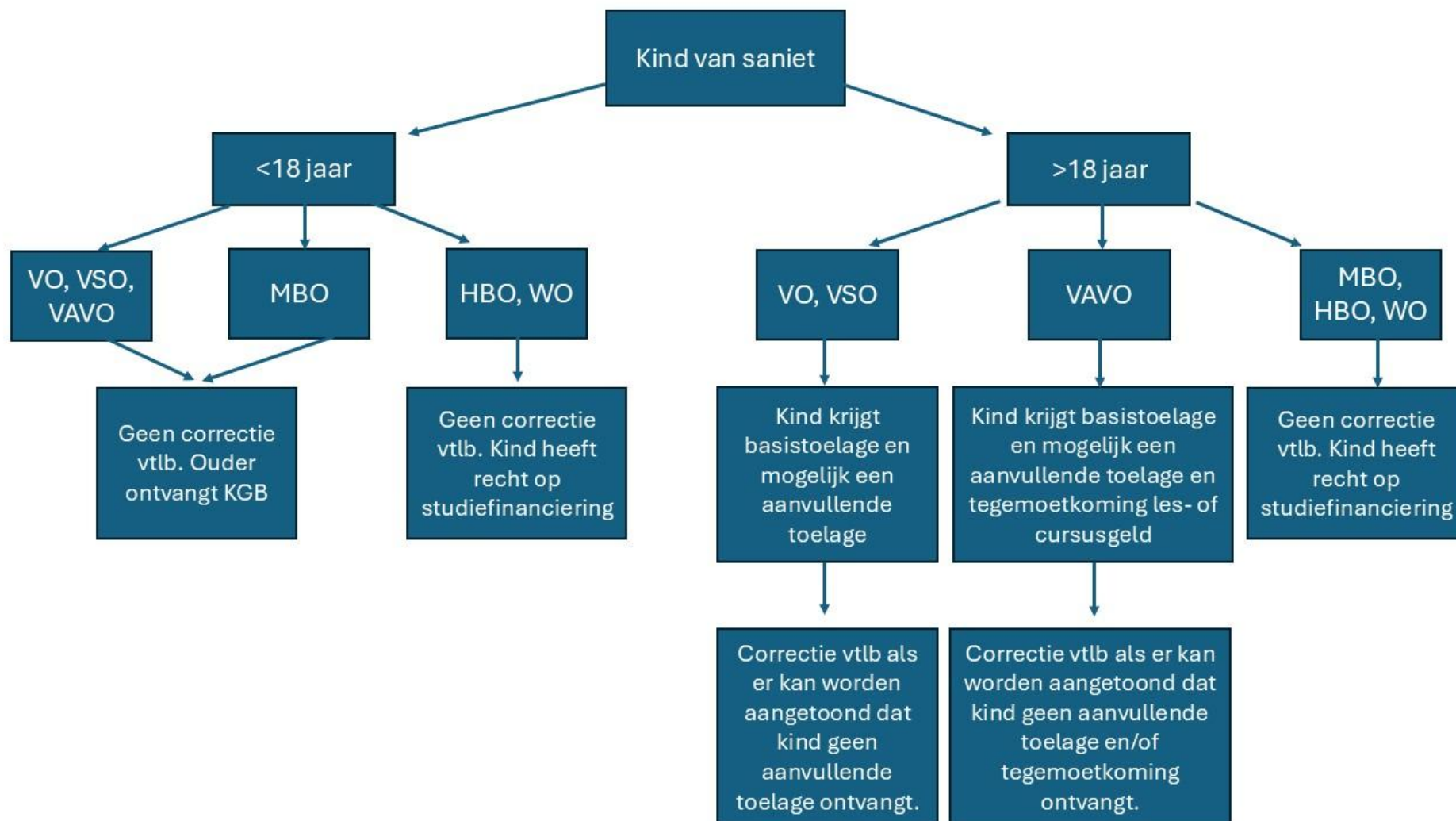
Voor de aanvullende toelage is er een ouderlijke bijdrage voor ouders met een belastbaar inkomen van € 45.686,11 (inkomen 2024) of hoger. De eigen bijdrage is 30% van het inkomen boven deze grens.

De correctie wordt alleen toegekend als aangetoond wordt welk bedrag het kind ontvangt aan tegemoetkoming scholieren. Dit moet in de calculator ingevuld worden onder de tab kinderen.

MBO, HBO of WO

Kinderen ouder dan 18 jaar die aan het MBO(BOL), HBO of WO studeren volgen hebben recht op studiefinanciering. Daarom wordt er niet gecorrigeerd.

Schematische weergave

5.7 Kosten kinderopvang

De netto kosten voor kinderopvang, noodzakelijk voor het verwerven van inkomen, worden volledig gecorrigeerd. Het is raadzaam periodiek te controleren of het bedrag aan ontvangen kinderopvangtoeslag nog correct berekend wordt, bijvoorbeeld als het aantal gewerkte uren sterk fluctueert.

5.8 Alimentatie, co-ouderschap en omgangsregeling

5.8.1 Door de schuldenaar te betalen kinderalimentatie

Is aan de schuldenaar in een rechterlijk vonnis of in een overeenkomst betreffende levensonderhoud een kinderalimentatieverplichting opgelegd, dan is daarmee de onderhoudsplicht van de schuldenaar gegeven. Deze verplichting loopt door gedurende de schuldsaneringsregeling. De alimentatie moet betaald worden uit het vtlb. Als de schuldenaar niet aan de betalingsverplichting voldoet ontstaat dus een nieuwe schuld.

Uitgangspunt is echter dat er in de schuldsanering geen draagkracht bestaat. Om die reden moet nihilstelling van de alimentatieplicht worden verzocht, met terugwerkende kracht ingaande de datum waarop de schuldsaneringsregeling van toepassing is geworden. De netto-kosten die met dit verzoek zijn gemoeid komen in principe ten laste van de boedel.

De schuldenaar kan in verband met de te betalen kinderalimentatie de rechter-commissaris verzoeken bij schriftelijke beschikking het vtlb te verhogen met een in die beschikking vast te stellen nominaal bedrag. Alleen in uitzonderlijke gevallen – bijvoorbeeld als duidelijk is dat de financiële positie van de ouders gezamenlijk zodanig is dat sprake is van een klemmend tekort om in de behoefte van de kinderen te voorzien – is ruimte voor een dergelijke correctie.

Ook kan de rechter-commissaris er rekening mee houden dat, als de rechthebbende ouder een Participatiewetuitkering geniet, de ontvangen kinderalimentatie in mindering wordt gebracht op die Participatiewetuitkering.

De rechter-commissaris kan aan zijn beschikking voorwaarden verbinden (met name dat het bedrag van de verhoging ook werkelijk aan de alimentatiegerechtigde ouder wordt betaald) en terugwerkende kracht verlenen.

5.8.2 Door de schuldenaar te betalen partneralimentatie

In het rapport Alimentatienormen is de volgende passage opgenomen:

'Indien een onderhoudsplichtige is toegelaten tot de schuldsanering uit hoofde van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen, beveelt de werkgroep aan de geldende onderhoudsverplichtingen jegens andere onderhoudsgerechtigden dan kinderen en stiefkinderen die de leeftijd van een en twintig jaren nog niet hebben bereikt, desgevraagd voor de duur van de schuldsanering op nihil te bepalen, uiteraard slechts in die gevallen waarin voor het vrij te laten bedrag niet met die verplichtingen rekening is gehouden.'

De schuldenaar moet ook in dit geval verzoeken om nihilstelling van zijn alimentatieverplichtingen. De netto-kosten van dit verzoek komen in beginsel voor rekening van de boedel.

5.8.3 Co-ouderschap en omgangsregeling

Voor de toepassing van de rekenmethode kan in het geval van co-ouderschap of een omgangsregeling rekening worden gehouden met extra kosten bij de ouder die wel een deel van de lasten draagt (aanwezigheid van het kind gedurende een deel van de week), maar niet de daartegenover staande voorzieningen ontvangt (zoals de kinderbijslag, kindgebonden budget et cetera).

Ontvangt saniet geen enkele vergoeding voor de kosten die daarmee gemoeid zijn, dan kan ter dekking van de kosten een correctie worden gevraagd. Bij het verzoek dient het bestaan en de omvang van de regeling aannemelijk te worden gemaakt.

Deze verhoging moet handmatig worden berekend en ingevuld worden bij 'Overige correcties'. Het normbedrag staat genoemd in bijlage 2.

5.9 Correctie voor kosten budgetbeheer, budgetbegeleiding, mentorschap en beschermingsbewind

Kosten voor budgetbeheer, budgetbegeleiding, mentorschap en beschermingsbewindvoering dienen te worden betaald uit het vtlb. De rechter-commissaris kan echter een correctie toestaan in het nominaal bedrag, als de maatregel noodzakelijk wordt geacht voor een goed verloop van de regeling én als de schuldenaar aantoont dat geen — voor de schuldenaar gratis — voorziening beschikbaar is en/of de aanvraag voor bijzondere bijstand is afgewezen.

5.10 Overige correcties

De bijstandsuitkering voorziet in de directe levensbehoeften. Hiervan moeten dus de huishoudelijke uitgaven worden betaald. Alleen in extreme gevallen kan voor huishoudelijke kosten gecorrigeerd worden. De rechter-commissaris kan ook in andere bijzondere gevallen dan hieronder omschreven een correctie toepassen, als hij hiertoe aanleiding ziet.

Er kan in sommige gevallen aanleiding zijn aan een schuldenaar die een representatieve functie heeft waaruit hij een aanzienlijk inkomen verdient, maar geen vergoeding voor representatie ontvangt, een bedrag voor kleding c.q. uiterlijke verzorging toe te kennen. Een eventuele vergoeding voor representatie van de werkgever valt in de boedel.

Incidentele uitgaven die tot een aanspraak op bijzondere bijstand zouden leiden, als het inkomen op Participatiewetniveau zou liggen, kunnen ook voor correctie in aanmerking komen.

Onder 'overige correcties' kan ook een negatief bedrag ingevuld worden, als om specifieke redenen het nominale bedrag verlaagd dient te worden. Als het totale nominale bedrag negatief uitvalt, geldt de wettelijke beslagvrije voet als ondergrens.

5.11 Geen correcties

Voor een aantal zaken wordt geen correctie gegeven. Deze lijst is niet volledig, het zijn slechts enkele veelvoorkomende voorbeelden.

- kerkelijke bijdragen;
- bijdragen ter ondersteuning aan familie in het buitenland.

Bovenstaande kosten moeten uit het vtlb worden betaald.

6. Inkomsten

Bij het vaststellen van het vtlb worden alle bedragen die, onder welke benaming dan ook, door de schuldenaar feitelijk worden ontvangen, als inkomsten aangemerkt. Paragraaf 6.1 gaat uitgebreid op deze hoofdregel in en behandelt ook de inkomsten in verband met meerderjarige inwoners. Paragraaf 6.2 behandelt de uitzonderingen op de hoofdregel dat alle ontvangen bedragen als inkomen worden aangemerkt.

6.1 Inkomsten die wel als inkomen worden aangemerkt

Alle inkomsten van de schuldenaar boven het vtlb moeten afgedragen worden aan de boedel, op een aantal in §6.2 genoemde uitzonderingen na. Ook inkomensbestanddelen waarvoor een zogenoemd beslagverbod geldt vallen in de boedel. Het is dus niet zo dat die inkomsten boven het berekende vtlb door de schuldenaar mogen worden behouden; die inkomsten worden geacht deel uit te maken van het inkomen waarvan alleen het vtlb mag worden behouden.

Wanneer er sprake is van een gemeenschap van goederen, vallen ook inkomsten van een echtgenoot of geregistreerd partner in de boedel, ongeacht of op deze echtgenoot of geregistreerd partner ook de Wsnp van toepassing is en voor zover deze inkomsten daadwerkelijk worden ontvangen (dus niet voor zover deze niet wordt uitbetaald). Dit kunnen ook een gemeenschap van winst en verlies of vruchten van inkomsten zijn.

Bij het vaststellen van het vtlb worden als inkomsten aangemerkt: alle bedragen die, onder welke benaming ook, door de schuldenaar feitelijk worden ontvangen. Eveneens kan rekening worden gehouden met fictieve inkomsten en met loon in natura.

Omdat privégebruik van de auto van de werkgever wordt aangemerkt als loon in natura, wordt daarover af te dragen loonbelasting en premieheffing ook tot het (netto) inkomen gerekend; privégebruik wordt als loon aangemerkt waarover de werkgever inhoudingsplichtig is. Een eventuele eigen bijdrage voor het privégebruik wordt ook als nettoloon aangemerkt.

Inhoudingen op de loonstrook

Zowel vrijwillige inhoudingen, zoals bijdragen voor een personeelsvereniging, aanschaf fiets, premie zorgverzekering, lidmaatschap vakbond etc. als onvrijwillige inhoudingen, zoals de inhouding van een bekeuring, moeten bij het inkomen worden opgeteld; deze maken immers deel uit van het inkomen. Let op dat sommige inhoudingen bruto posten betreffen, en andere inhoudingen netto posten.

Invoeren onkosten en onkostenvergoedingen

In sommige gevallen maakt een schuldenaar onkosten waartegen een (al dan niet identieke) onkostenvergoeding staat, bijvoorbeeld volledig betaalde reiskosten of de thuiswerkkostenvergoeding. Voor deze onkosten en ontvangen vergoedingen geldt het volgende.

In de huidige calculator leidt het wel of niet invullen van deze kosten en ontvangen vergoeding soms tot een verschil in afdracht, namelijk in het geval er een negatief nominaal bedrag is. Een voorbeeld hiervan is opgenomen in de vtlb-handleiding. Dit verschil in berekeningswijzen leidt tot ongelijkheid en dat is onwenselijk. Om die reden dienen zowel onkosten als onkostenvergoedingen *altijd* in de vtlb-berekening ingevoerd te worden. Deze berekeningswijze geeft een volledig beeld en laat duidelijk zien dat een en ander goed is uitgezocht. Daarbij leidt het tot een juiste, en soms hogere, afdracht.

Als het nominaal bedrag positief is maakt het voor de afdracht niet uit of de vergoeding en onkosten wel of niet ingevoerd worden. Maar ook dan geldt dat het invoeren van de vergoeding en onkosten een volledig beeld geeft, zodat ook in dat geval onkosten en de bijbehorende vergoeding in het vtlb dienen te worden opgenomen.

Bij wisselende onkostenvergoedingen kan het soms nodig zijn om vaker een vtlb-berekening te maken; in andere dossiers kan middeling over enkele maanden ook voldoende zijn (zie ook paragraaf 3.2.1: in beginsel een periode van vier maanden, mits representatief).

Partneralimentatie en kinderalimentatie

Alimentatie wordt eveneens aangemerkt als inkomsten die bij het inkomen moeten worden opgeteld in de maand waar de alimentatie betrekking op heeft en bij de schuldenaar die het bedrag ontvangt. Het betreft zowel de alimentatie die door de schuldenaar zelf wordt ontvangen (partneralimentatie) als de alimentatie die wordt ontvangen voor de door de schuldenaar verzorgde kinderen (kinderalimentatie). Alimentatie voor inwonende kinderen van 18 jaar en ouder valt niet in de boedel, maar komt toe aan het meerderjarig kind.

Als over deze inkomsten nog belasting moet worden afgedragen (bijvoorbeeld partneralimentatie) dient hiermee rekening te worden gehouden, bijv. door een correctie hiervoor op te nemen (negatieve correctie of uitgave). Partneralimentatie is dus ook fiscaal inkomen.

Wisselende inkomsten

Bij wisselende inkomsten van de schuldenaar kan het lastig zijn om maandelijks het inkomen met het vtlb te vergelijken en het meerdere aan de boedel af te dragen. In de ene maand kunnen de inkomsten ver onder het vtlb liggen, terwijl de volgende maand een behoorlijk inkomen wordt ontvangen. Dit kan ook het geval zijn wanneer een uitkering is aangevraagd die pas na enige tijd met terugwerkende kracht wordt toegekend. Welk bedrag wordt gehanteerd (gemiddeld), wordt in overleg met de rechter-commissaris vastgesteld.

In paragraaf 3.2.1 staat beschreven dat bij wisselende inkomsten de beslagvrije voet mag worden berekend door middeling over de vier afgelopen maanden. Bij wisselende inkomsten moet periodiek – en in ieder geval aan het einde van het kalenderjaar – het vtlb herberekend worden, omdat de beslagvrije voet wordt berekend op basis van het belastbaar inkomen.

Nabetalingen

Nabetalingen vallen in beginsel in de boedel, ongeacht of deze zien op de periode vóór of ná de ingangsdatum van de Wsnp. De ingangsdatum is bepaald in het toelatingsvonnis.

Ziet de nabetaling gedeeltelijk op de periode vóór de ingangsdatum van de Wsnp en gedeeltelijk op de periode ná de ingangsdatum van de Wsnp, dan dient dit bedrag gesplitst te worden. Het gedeelte van vóór de ingangsdatum Wsnp valt sowieso in de boedel. Voor het gedeelte dat ziet op de Wsnp-periode (dus vanaf ingangsdatum, ook als de Wsnp pas op een latere datum is uitgesproken) dient een herberekening van het vtlb te worden gemaakt. Uit deze herberekening blijkt welk deel van de nabetaling in de boedel valt en welk deel schuldenaar mag houden.

Voorbeeld

Een schuldenaar is op 1 oktober 2025 toegelaten tot de Wsnp, als ingangsdatum geldt 1 juli 2025. In januari 2026 krijgt hij met terugwerkende kracht tot 1 januari 2025 een nabetaling van individuele inkomenstoeslag over 2025. Het gedeelte dat ziet op de periode januari tot en met juni 2025 valt in de boedel; het gedeelte dat ziet op de periode juli 2025 tot en met december 2025 moet bij het inkomen opgeteld worden én het vtlb moet herberekend worden. Hieruit kan blijken dat een deel van de nabetaling over juli 2025 tot en met december 2025 behouden mag worden.

Op deze wijze wordt de regeling in overeenstemming gebracht met het bepaalde in [artikel 475b lid 2 Rv](#) en het arrest van de Hoge Raad van 31 oktober 2014 ([ECLI:NL:HR:2014:3068](#)).

Voor de regeling met betrekking tot het vakantiegeld wordt verwezen naar §6.2.9 van het rapport.

Geboorteverlof en ouderschapsverlof

Op grond van de Wet Invoering Extra Geboorteverlof (hierna: WIEG) hebben in loondienst werkzame partners na de geboorte van hun kind recht op **geboorteverlof** ter hoogte van éénmaal het aantal werkuren per week. Dit verlof moet binnen vier weken na de geboorte worden opgenomen; het loon wordt door de werkgever volledig doorbetaald gedurende het geboorteverlof. Opname van dit verlof heeft daarom geen gevolgen voor de hoogte van de beslagvrije voet en het vtlb.

Daarnaast kunnen partners die in loondienst werken na het volledig doorbetaalde geboorteverlof van 1 week ook maximaal 5 weken **aanvullend geboorteverlof** opnemen. Tijdens dit aanvullend verlof krijgt de partner geen salaris, maar een uitkering van het UWV ter hoogte van 70% van het salaris. De partner moet het aanvullend geboorteverlof opnemen binnen 6 maanden na de geboorte van het kind nadat de partner eerst het geboorteverlof van 1 week heeft opgenomen. De opname van dit verlof zal (meestal) wel gevolgen hebben voor de hoogte van de beslagvrije voet en dus het vtlb. De schuldenaar die aanvullend geboorteverlof opneemt kan tijdelijk minder afdragen aan de boedelrekening; hij hoeft de inkomstenderving als gevolg van het aanvullend geboorteverlof echter niet te compenseren.

In het kader van de Wet betaald ouderschapsverlof hebben ouders recht op 26 weken **onbetaald ouderschapsverlof** in de eerste acht levensjaren van het kind, dus tot het kind acht jaar oud wordt. In de wet is opgenomen dat ouders gedurende de eerste 9 weken van dit ouderschapsverlof een UWV-uitkering ter hoogte van 70% van hun dagloon (tot 70% van het maximum dagloon) ontvangen. Voorwaarde is dat zij deze 9 weken opnemen in het eerste levensjaar van het kind.

De schuldenaar dient de verlaging in afloscapaciteit als gevolg van het opnemen van deze 9 weken betaald ouderschapsverlof met bijbehorende UWV-uitkering wél te compenseren.

Inspanningsverplichting tot verwerven van baten

Op de schuldenaar rust de verplichting om zich in te spannen zoveel mogelijk baten voor de boedel te verwerven. Deze inspanningsverplichting brengt ook met zich mee dat de schuldenaar moet kunnen aantonen dat alle belastingteruggaven, kortingen en toeslagen waarop hij en zijn partner (indien ook in de regeling) recht hebben, te gelde worden gemaakt of in ieder geval dat hij een verzoek daartoe heeft ingediend. In de vaststelling van de beslagvrije voet wordt ervan uitgegaan dat men de toeslagen ontvangt waar men gezien het inkomen recht op heeft.

Het is aan te raden een eventuele belastingteruggaaf (zo exact mogelijk) te regelen via een Voorlopige Teruggaaf die maandelijks wordt uitbetaald.

6.1.1 Inkomsten in verband met meerderjarige inwoners

Onder meerderjarige 'inwoner' wordt verstaan: iedere volwassene die bij de schuldenaar in huis woont en die voor de berekening van de beslagvrije voet niet wordt aangemerkt als partner zoals bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet (zie §3.1.2). Dit kunnen dus zowel meerderjarige kinderen als derden zijn.

Inwonende familieleden, vrienden en bekenden

De schuldenaar is verplicht alles te doen wat redelijkerwijs mogelijk is om zijn inkomen te vergroten, dan wel op peil te houden. Om deze reden is hij verplicht om met inachtneming van onderstaande regels aan inwonende gezinsleden, familieleden en andere personen een vergoeding voor hun medegebruik van de woning te vragen.

Wat moet de inwoner bijdragen?

Voor de berekening van de (fictieve) bijdrage zijn twee componenten van belang:

1. in welke groep van de beslagvrije voet de schuldenaar/schuldenaren op basis van het inkomen valt;
2. in welke van de drie categorieën inwoners de inwoner valt.

Zowel de groep waarin de schuldenaar valt als de categorie waarin de inwoner valt worden in deze paragraaf beschreven, met daarbij een verwijzing naar de berekening. Er zijn 3 berekeningen mogelijk. Onderaan de paragraaf staat een schema en een puntsgewijze uitleg van de 3 berekeningen.

Let op! Als er een fictieve bijdrage berekend moet worden, wat lang niet altijd zo is, dan wordt deze altijd ingevoerd omdat alle bedragen die gederfd worden aan toeslagen (weer) worden gecorrigeerd in het vtlb.

Ad 1. We onderscheiden drie groepen schuldenaren op basis van de beslagvrije voet, namelijk:

1. een groep met een beslagvrije voet die lager of gelijk is aan 95% van de toepasselijke bijstandsnorm (groep 1);
2. een groep met een gedeeltelijke compensatiekop (groep 2), en;
3. een groep met een volledige compensatiekop (groep 3).

Zie voor details paragraaf 3.2

Ad 2. We onderscheiden de volgende drie categorieën inwoners:

Categorie A: Meerderjarige kinderen die studeren en recht hebben op een studentenreisproduct

Als het kind studeert, recht heeft op een studentenreisproduct en geringe bijverdiensten heeft, kan een bijdrage in de woonlasten (meestal) achterwege blijven. Het is niet ongebruikelijk dat studerende kinderen bij hun ouders inwonen en bijverdienen om hun eigen kosten te betalen.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 1 of 2 – berekening I

Als de netto bijverdiensten van het inwonende studerende kind leiden tot een derving van een bedrag aan huurtoeslag van de ouder(s), wordt dit gedeeltelijk bedrag als fictieve bijdrage in de calculator ingevoerd. In de beslagvrije voet wordt namelijk weliswaar gerekend met een recht op huurtoeslag op basis van het inkomen van de ouder(s) zonder het inkomen van de inwonende studerende, maar er kan en zal meestal een individuele correctie woonkosten plaatsvinden in het nominaal bedrag op basis van gedeeltelijk huurtoeslag.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 3 – berekening III

Geen bijdrage in de woonlasten.

Let op! Als de netto bijverdiensten van dit kind structureel hoger zijn dan de Participatienorm voor een zelfstandig wonende alleenstaande valt dit kind niet meer in deze categorie, maar in categorie B of C, afhankelijk van de leeftijd van het kind.

Categorie B: Meerderjarige kinderen tussen 18 en 21 jaar die geen recht hebben op een studentenreisproduct

Tot 21 jaar geldt voor ouders een wettelijke onderhoudsplicht. Gelet hierop dient alleen een bijdrage in de woonlasten in aanmerking te worden genomen als de schuldenaar door het inwonend zijn van zijn kind huurtoeslag derft.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 1 of 2 – berekening I

Als de netto bijverdiensten van het inwonende kind tussen 18 en 21 jaar leiden tot een derving van een bedrag aan huurtoeslag van de ouder(s), moet dit gedeelde bedrag als fictieve bijdrage in de calculator ingevoerd. In de beslagvrije voet wordt namelijk weliswaar gerekend met een recht op huurtoeslag op basis van het inkomen van de ouder(s) zonder het inkomen van het inwonende kind, maar er kan en zal meestal een individuele correctie woonkosten plaatsvinden in het nominaal bedrag op basis van gedeelde huurtoeslag.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 3 – berekening III

Geen bijdrage in de woonlasten.

Categorie C: Overige meerderjarige inwoners

Van overige meerderjarige inwoners mag verwacht worden dat zij een bijdrage leveren in de woonlasten. De fictieve bijdrage wordt gesteld op het hoogste van de volgende twee berekeningen:

1. Een evenredig deel van de netto-woonlasten berekend naar rato van het aantal bewoners. Voor berekening van het aantal bewoners geldt dat als er meerdere minderjarige kinderen zijn, deze samen voor één persoon tellen (kleinkinderen tellen niet mee wanneer hun ouders inwonend zijn);
Verder geldt dat pleegkinderen niet worden meegeteld bij het aantal bewoners.
2. Het bedrag dat gedeeld wordt aan huurtoeslag (als de ouder/ouders met hun inkomen in groep 2 vallen).

Bij een huurwoning wordt voor de netto-woonlasten uitgegaan van:

- Huur + servicekosten +/- huurtoeslag;

Bij een koopwoning wordt voor de netto-woonlasten uitgegaan van:

- Hypotheekrente + 0,048% van de WOZ-waarde +/- de belastingteruggaaf +/- eventuele tegemoetkoming in de woonlasten van bijvoorbeeld de gemeente.

NB. De definitie van servicekosten is terug te vinden in bijlage 2.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 1 – berekening I

Als de netto bijverdiensten van het inwonende meerderjarige kind leiden tot een derving van een bedrag aan huurtoeslag van de ouder(s), moet dit gedeerde bedrag als fictieve bijdrage in de calculator ingevoerd. In de beslagvrije voet wordt namelijk weliswaar gerekend met een recht op huurtoeslag op basis van het inkomen van de ouder(s) zonder het inkomen van het inwonende kind, maar er kan en zal meestal een individuele correctie woonkosten plaatsvinden in het nominaal bedrag op basis van gedeerde huurtoeslag.

Ouder valt/ouders vallen met beslagvrije voet in groep 2 of 3 – berekening II

In groep 2 kan er soms sprake zijn van een extra bijdrage voor de boedel, in groep 3 zal dit altijd zo zijn.

Het fictieve bedrag wordt voor schuldenaren met een beslagvrije voet op basis van groep 2 en 3 altijd ingevoerd in de calculator.

Schema berekeningswijze voor inwoners

	Categorie A: Studerend met geen of kleine bijbaan	Categorie B: <21 jaar	Categorie C: overig
Groep 1	I	I	I
Groep 2	I	I	II
Groep 3	III	III	II

Berekening I:

- Berekenen of huurtoeslag gedeerd wordt door de inwoning;
- Zo ja: bedrag gedeerde HT invoeren als tegemoetkoming inwonende(n);
- Geen extra boedelafracht mogelijk vanwege de inwoning.

Berekening II

- Berekenen:
 1. Fictieve bijdrage op basis van woonlasten gedeeld door aantal inwoners
 2. Bedrag gedeerde huurtoeslag;
- Hoogste bedrag van deze twee berekeningen is de fictieve bijdrage;
- Invoeren fictieve bijdrage als tegemoetkoming inwonende(n);
- (meestal) WEL extra boedelafracht mogelijk vanwege de inwoning.

Berekening III:

- Geen extra boedelbijdrage vanwege de inwoning want geen sprake van gedeerde huurtoeslag en fictieve bijdrage niet van toepassing.

Voor alle berekeningen geldt: het mislopen van kwijtschelding gemeentelijke lasten en vergelijkbaar dient men in alle gevallen (I t/m III) onderling te compenseren. Dit blijft buiten de calculator. Er kan in dat geval niet voor gecorrigeerd worden. De noodzaak tot onderlinge compensatie geldt ook voor overige vanwege de inwoning gedeerde inkomsten, zoals bijvoorbeeld bijzondere bijstand.

Waar wordt het bedrag van de tegemoetkoming ingevuld?

De (fictieve) bijdrage wordt ingevoerd als inkomen in het veld 'tegemoetkoming inwonenden'. Bij een paar, geen gemeenschap van goederen en één of beide partners in de regeling wordt het bedrag gelijkelijk verdeeld over beide partners als inkomen opgevoerd.

6.1.2 Verdeling heffingskortingen

Individuele heffingskortingen, zoals de algemene heffingskorting, arbeidskorting en ouderenkorting, komen toe aan degene die er recht op heeft (voor zover aangevraagd).

De inkomensafhankelijke combinatiekorting is 1 van de 4 kindregelingen (naast kinderbijslag, kindgebonden budget en kinderopvangtoeslag); deze komt ten goede aan het huishouden. Indien de inkomensafhankelijke combinatiekorting wordt toegekend, dient deze bij het berekenen van het vtlb gelijkelijk verdeeld te worden als inkomen bij beide partners (ieder 50%).

6.1.3 Belastingaftrek specifieke ziektekosten/ Tegemoetkoming Specifieke Ziektekosten (TSZ)

Sommige ziektekosten kunnen opgevoerd worden als persoonsgebonden aftrekpost voor de inkomstenbelasting. Dit kan leiden tot een belastingteruggaaf. Deze specifieke ziektekosten staan beschreven in afdeling 6.5 van de Wet Inkomstenbelasting 2001.

Sommige mensen kunnen de waarde van hun persoonsgebonden aftrek niet effectueren, omdat negatieve inkomstenbelasting niet mogelijk is. Dit is vaak het gevolg van de hoogte van het inkomen aan de ene kant en de totale hoogte van de verschillende aftrekposten aan de andere kant. Hiervoor geldt de Tegemoetkoming Specifieke Ziektekosten (TSZ). De niet te verzilveren aftrek wordt dan vergoed via het voor het huishouden geldende inkomstenbelastingtarief.

De regeling wordt uitgevoerd door de Belastingdienst. De belastingplichtige hoeft hiervoor geen afzonderlijke aanvraag in te dienen. Bij de aangifte Inkomstenbelasting bekijkt de Belastingdienst ook of er recht bestaat op een tegemoetkoming als gevolg van deze regeling. Is dit het geval, dan wordt hiervoor een afzonderlijke beschikking gegeven.

NB. Er moet dus wel belastingaangifte worden gedaan.

De belastingteruggaaf en de tegemoetkoming gelden als inkomen en vloeien dus in de boedel. Mochten de ziektekosten uit het vtlb zijn voldaan en is het vtlb niet verhoogd vanwege de specifieke zorgkosten, dan kan (het deel van) de belastingteruggaaf die hiermee samenhangt aan de schuldenaar worden vergoed.

6.1.4 Tegemoetkoming arbeidsongeschikten en individuele inkomenstoeslag

De tegemoetkoming arbeidsongeschikten en de individuele inkomenstoeslag worden beschouwd als inkomen.

Ten aanzien van de *tegemoetkoming arbeidsongeschikten* geldt dat ervan wordt uitgegaan dat hier reële kosten tegenover staan. Deze tegemoetkoming valt dus **in beginsel** niet in de boedel.

De *individuele inkomenstoeslag* is een toeslag voor wie langdurig heeft moeten rondkomen van een laag inkomen. Deze toeslag is een toekenning achteraf en wordt eenmaal per jaar uitbetaald. Verrekening per jaar doet echter geen recht aan het doel van de inkomenstoeslag. De jaarlijkse toeslag dient daarom met terugwerkende kracht maandelijks (dus 1/12e deel van de toeslag per maand) bij het inkomen te worden opgeteld als 'overige inkomsten niet voor de beslagvrije voet'. Omdat het een betaling achteraf betreft, zijn de principes van een nabetaling hierop van toepassing. Als de individuele inkomenstoeslag wordt uitgekeerd binnen het jaar dat de Wsnp is ingegaan, valt daarom het deel van vóór de ingangsdatum Wsnp in de boedel (zie §6.1).

6.1.5 Inkomen van zzp'ers en andere zelfstandig ondernemers zijnde een natuurlijk persoon

De beslagwet is niet erg geschikt voor zzp'ers en zelfstandig ondernemers, hoe onhandig dat in de praktijk ook is.

De beslagwet geeft regels om toe te passen bij een periodiek (meestal maandelijks) inkomen en gaat ervan uit dat er zicht is op een helder bruto of fiscaal maandelijks inkomen zoals dat geregistreerd zou kunnen zijn in de Polisadministratie. Dat is allemaal

echter meestal niet aan de orde bij deze doelgroep.

De regels één op één toepassen kan meestal niet, omdat men vaak niet weet wat het bruto/fiscaal inkomen zal worden en wat er netto overblijft, terwijl dat fiscale inkomen wel bepaalt welk recht er is op toeslagen en dus ook wat de beslagvrije voet wordt. Er zal dus flexibel omgegaan moeten worden met het (naar schatting van toepassing zijnde) berekende vtlb en de hercontroles achteraf. Hieronder volgen daar enkele handvatten voor. Als er sprake is van een paar moet uiteraard ook het inkomen van de partner ingevoerd worden.

Zzp'ers of zelfstandig ondernemer in groep 3?

Wat wel kan is globaal bepalen of de aanvrager(s) met het fiscaal jaarinkomen in groep 3 valt/vallen (waarbij er dus geen recht is op huur- of zorgtoeslag). In dat geval kom je uit op de vaste maximale beslagvrije voet (1 van de 4, afhankelijk van de leefsituatie) en voer je de relevante, en **niet**-zakelijke posten in voor het nominale bedrag. Er moet dan worden afgedragen wat er daarboven maandelijks binnenkomt.

Wel moet je goed rekening houden met een eventuele lopende voorlopige realistische aanslag Inkomstenbelasting om het netto-inkomen correct te schatten. Deze voorlopige aanslag kan bij categorie 4 'Netto-inkomsten' onder het tabblad 'Inkomen' als een minbedrag ingevuld worden in het veld 'belastingteruggaven'.

Na afloop van het kalenderjaar dient een controle plaats te vinden om te zien of er inderdaad geen recht bestond op toeslagen (of een verlaagd/gedeeltelijke kindgebonden budget), en of het netto-inkomen correct is ingevoerd, rekening houdend met de definitieve aanslag Inkomstenbelasting.

Zzp'ers of zelfstandig ondernemer in groep 1?

Als je kunt vaststellen dat iemand in de laagste groep valt, dus groep 1 met maximale toeslagen, dan is de beslagvrije voet 95 % van het werkelijke **netto**-inkomen; met daarbij in het nominaal bedrag de toepasselijke correcties. En je doet eenzelfde controle als hierboven is beschreven.

Zzp'ers of zelfstandig ondernemer in groep 2?

In groep 2, met een fiscaal jaarinkomen waarbij met meerdere inkomensgrenzen en afbouw van toeslagen rekening gehouden moet worden, is de calculator niet goed te gebruiken, tenzij je een beeld hebt van het gemiddelde maandelijks netto-inkomen en het gemiddelde bruto/fiscale inkomen. Voor zover je de calculator kunt en wilt gebruiken in deze situaties geldt dat ook dan gecorrigeerd mag worden op basis van de werkelijke lasten en toeslagen, mits ze gesaldeerd worden (dus plussen en minnen verrekenen) en mits ze achteraf gecontroleerd en aangepast worden aan de werkelijke situatie.

6.2 Inkomsten die niet als inkomen worden aangemerkt

Alle inkomsten van de schuldenaar boven het vtlb moeten afgedragen worden aan de boedel, op de hieronder genoemde uitzonderingen na. Ook inkomensbestanddelen waarvoor een zogenoemd beslagverbod geldt vallen in de boedel. Het is dus niet zo dat de schuldenaar die inkomsten boven het berekende vtlb mag behouden; die inkomsten worden geacht deel uit te maken van het totale inkomen waarvan alleen het vtlb mag worden behouden.

Welke inkomsten worden niet als inkomen aangemerkt?

- Bedragen die men ontvangt als vergoeding voor onkosten, indien en voor zover tegenover de ontvangen vergoeding reële kosten staan. Dergelijke vergoedingen en uitkeringen mogen volledig behouden worden. In onderstaande tabel worden de voornaamste genoemd;
- Een deel van het vakantiegeld;
- Een deel van eventuele inkomsten uit overwerk mogen worden behouden;
- De huurtoeslag, zorgtoeslag, kindgebonden budget en de kinderopvangtoeslag voor het lopende tijdvak mogen volledig behouden worden.

Tabel inkomsten die niet als inkomen worden aangemerkt

Nr.	Niet als inkomen aan te merken	§
1.	Nabestaanden- en Wezen uitkering	6.2.1
2.	Kinderbijslag	6.2.2
3.	Bijzondere bijstand	6.2.3
4.	Woonkostentoeslag	
5.	Studiefinanciering voor schuldenaar en partner	6.2.4
6.	Uitkeringen op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten	6.2.5
7.	MBO studenten lesgeld vergoeding DUO	
8.	Huurtoeslag	
9.	Kindgebonden budget	6.2.6
10.	Kinderopvangtoeslag	
11.	Tegemoetkoming kosten kinderopvang	
12.	Zorgtoeslag	6.2.7
13.	Vervoersvergoedingen op basis van de WMO voor daadwerkelijk gemaakte kosten	
14.	Een deel van inkomsten uit overwerk	6.2.8
15.	Een vrij te laten deel van het vakantiegeld	6.2.9
16.	Pleegkindvergoeding	6.2.10

17.	Persoonsgebonden budget (PGB)	6.2.11
18.	Onkostenvergoeding internationale chauffeurs	6.2.12
19.	Thuiswerkkostenvergoeding (per (thuis)gewerkte dag)	6.2.13
20.	Tegemoetkoming alleenverdieners	6.2.14

6.2.1 Nabestaanden- en wezen uitkering

De nabestaandenuitkering (in het kader van bijvoorbeeld de Anw) die een schuldenaar voor zichzelf ontvangt wordt als inkomen gezien.

Treedt de schuldenaar op als wettelijk vertegenwoordiger van een (half)wees die een nabestaandenuitkering ontvangt, dan behoort die uitkering niet tot het inkomen van de schuldenaar, mits is aangetoond dat de uitkering is bestemd voor de (half)wees.

6.2.2 Kinderbijslag

Kinderbijslag over het lopende tijdvak wordt niet als inkomen gezien.

6.2.3 Bijzondere bijstand

Bijzondere bijstand om niet, verstrekt ter compensatie van specifieke kosten (zoals de aanschaf van een wasmachine of de energiecompensatie), wordt vrijgelaten. Dit geldt ook voor gemeentelijke minimavoorzieningen, zoals een minimapas, onder de voorwaarde dat er geen contanten worden uitbetaald. De verstrekking van bijzondere bijstand is gemeentelijk beleid. Voor zover de ontvangen bijzondere bijstand betrekking heeft op kosten, waarmee in de vtlb-berekening rekening wordt gehouden, dan worden die kosten gesaldeerd opgenomen in de vtlb-berekening. Voorbeeld: de zorgpremie bedraagt € 180,- en de gemeente kent een tegemoetkoming (ongeacht of die kwalificeert als bijzondere bijstand of niet) in deze kosten toe ter hoogte van € 20,-. In dat geval wordt in de vtlb-berekening een zorgpremie van € 160,- opgenomen.

De energietoeslag uitbetaald door de gemeente of een bedrag uit het Tijdelijk Noodfonds Energie blijft buiten de berekening van het vrij te laten bedrag, als het tijdens de regeling is uitbetaald voor lopende energiekosten.

6.2.4 Studiefinanciering voor schuldenaar en/of partner

De basisbeurs en eventueel aanvullende beurs ingevolge de Wet op de Studiefinanciering 2000 die een schuldenaar of diens niet-Wsnp partner ontvangt is bestemd voor levensonderhoud en voor studiekosten (lesgeld en leermiddelen).

Het totale bedrag van de basisbeurs en eventueel aanvullende beurs telt sinds 1 januari 2021 niet meer mee als inkomen voor het berekenen van het vrij te laten bedrag, omdat op inkomsten uit studiefinanciering een beslagverbod ligt en de beslagvrije voet sinds 1 januari 2021 niet meer verlaagd mag worden met het deel van de studiefinanciering dat bestemd is voor levensonderhoud.

Een eventuele studielening wordt ook niet als inkomen beschouwd.

Bij de invoer in de calculator is de post studiefinanciering wel zichtbaar, maar niet in te vullen. Op de uitdraai is de studiefinanciering niet meer zichtbaar.

Studenten met een medische beperking kunnen recht hebben op een studietoeslag, omdat zij studie niet kunnen combineren met een bijbaan. De studietoeslag wordt verstrekt door de gemeente en wordt beschouwd als inkomen (net zoals inkomsten uit een bijbaan als inkomen wordt beschouwd).

6.2.5 Uitkeringen op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten

Uitkeringen op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten vallen niet in de boedel. Hier staan reële kosten tegenover en de tegemoetkoming is daarvoor bedoeld, zie §5.6.

6.2.6 Kindgebonden budget (KGB)

Het kindgebonden budget is een bijdrage in de kosten voor kinderen tot 18 jaar die wordt ontvangen naast de kinderbijslag. Het kindgebonden budget over de lopende periode wordt om die reden niet aangemerkt als inkomen. Het wordt wel verwerkt in de calculator.

6.2.7 Zorgtoeslag

De zorgtoeslag is bedoeld ter financiering van bepaalde kosten en wordt om die reden over de lopende periode niet als inkomen aangemerkt. Het wordt wel verwerkt in de calculator.

6.2.8 Inkomsten uit overwerk

Onder overwerk wordt verstaan: werkzaamheden verricht boven op de werkzaamheden op basis van een dienstverband dat bij de betreffende werkgever als fulltime geldt.

Deze werkzaamheden naast de fulltimebaan kunnen bij dezelfde werkgever worden verricht, maar kunnen ook bij een andere werkgever worden verricht.

Inkomsten uit overwerk die het vtlb niet overstijgen mogen geheel behouden worden, men heeft immers recht op het maandelijks vtlb. Zodra deze inkomsten uit overwerk het vtlb overstijgen geldt de volgende, specifieke regel.

De rechter-commissaris kan toestemming geven de inkomsten uit overwerk boven het vtlb voor 50% vrij te laten. Deze 50%-regel geldt voor alle soorten overwerk, zowel incidenteel als structureel en wordt niet pas na een bepaalde periode overwerk toegepast. Schuldenaren kunnen niet worden verplicht overwerk te verrichten.

Wanneer een schuldenaar een AOW-uitkering ontvangt en daarnaast inkomsten uit werk heeft, dan worden de inkomsten uit dat werk ook als overwerk beschouwd.

Ontvangt een schuldenaar een mantelzorgcompliment naast een fulltime dienstverband, dan moet dit mantelzorgcompliment ook als overwerk worden behandeld.

Voorbeeld

Een schuldenaar van 69 jaar ontvangt een AOW-uitkering van € 1.652,-. Hij werkt nog 8 uur per week en ontvangt netto-inkomsten uit arbeid van € 500,-. Zijn vtlb bedraagt € 1.852,-. Welk bedrag dient hij maandelijks af te dragen?

Antwoord: € 150,-. De inkomsten uit werk van € 500,- worden beschouwd als overwerk. Daarvan overstijgen de eerste € 200,- het vtlb niet. De resterende € 300,- overstijgt het vtlb wél en daarvan mag – na toestemming rc – 50% worden behouden en moet dus ook 50% worden afgedragen.

6.2.9 Vakantiegeld, eindejaarsuitkering, tijdsparen, uitbetaalde vakantiedagen, individueel keuzebudget

Vakantiegeld

Artikel 475da Rv verwijst naar de Participatiewetnorm. In deze norm is 5% netto vakantiegeld begrepen. Dit vakantiegeld wordt op het maandelijks te verstrekken bedrag aan uitkering ingehouden en jaarlijks in juni uitgekeerd (artikelen 19 en 45 Participatiewet).

Als voor de berekening van het vtlb wordt uitgegaan van de beslagvrije voet inclusief vakantiegeld, valt het werkelijk uit te keren vakantiegeld in dat geval helemaal in de boedel.

Deze werkwijze heeft grote nadelen. Niet alleen vinden de meeste schuldenaren het prettig eenmaal per jaar een extra bedrag te krijgen, maar bovendien is dit bedrag vaak een nuttige spaarpot voor het oplossen van problemen zoals nieuwe schulden of een boedelachterstand, dan wel voor aanschaf van kleding of huisraad.

Het in de beslagvrije voet opgenomen bedrag aan vakantiegeld wordt daarom bij de slotberekening van het vtlb maandelijks niet meegenomen, maar afgetrokken onder de noemer 'maandelijks te reserveren vakantiegeld'. Dit (vakantie)geld wordt in mei of juni als totaliteit meegenomen in de berekening van het vtlb. Het bedrag aan vakantiegeld dat behouden mag worden, is in die maand maximaal 100% van de toepasselijke Pw-norm (en minder als het inkomen lager is dan de bijstandsnorm).

Het vakantiegeld dat van de werkgever of uitkeringsinstantie ontvangen wordt, valt geheel in de boedel, maar in de maand mei of juni is het vtlb dus hoger met als gevolg dat de schuldenaar (een deel van) het ontvangen vakantiegeld mag behouden.

De vraag die rijst bij deze manier van berekenen van het vakantiegeld, is de volgende: Ontvangt de schuldenaar in het eerste jaar van de schuldsanering toch het 'volledige' gereserveerde vakantiegeld volgens de vtlb-berekening?

Bij regelingen gestart ná 1 juli 2023 met een **reguliere looptijd van 18 maanden** wordt het vakantiegeld één of twee keer maal uitbetaald, afhankelijk van de maand waarin de regeling is gestart. Het uitgangspunt dient volgens de werkgroep te zijn dat bij een looptijd van 18 maanden de afdracht is gebaseerd op 18 maal het inkomen exclusief vakantiegeld en 18 maal het opgebouwde vakantiegeld. Gedurende de regeling wordt het vrij te laten bedrag maandelijks al met 1/12 deel van het vakantiegeld op bijstandsniveau verminderd. Welk deel van het gereserveerde vakantiegeld mag men dan behouden?

Wordt het vakantiegeld tweemaal uitbetaald tijdens de regeling?

Bij uitbetaling van het eerste vakantiegeld wordt het volledige bedrag van het 'te behouden vakantiegeld' (volgens de vtlb-berekening) vrijgelaten. Immers, gedurende de regeling wordt het vrij te laten bedrag maandelijks al met 1/12^e deel van het vakantiegeld op bijstandsniveau verminderd. Het bedrag boven het gereserveerde deel van het vakantiegeld moet natuurlijk wel aan de boedel afgedragen worden.

Bij uitbetaling van het tweede vakantiegeld moet vervolgens rekening gehouden worden met de resterende 6 maanden van de looptijd. Dit betekent dat het volledige bedrag van gereserveerde vakantiegeld (het 'te behouden vakantiegeld') wordt vrijgelaten. Dit geldt niet voor het bedrag boven de reservering. De helft van het bedrag boven het gereserveerde deel van het vakantiegeld moet aan de boedel afgedragen worden, de andere helft van dit bedrag blijft vrij voor de schuldenaar. Zo komt het bovenmatige vakantiegeld over 18 maanden in de boedel.

Voorbeeld

Het 'maandelijks te reserveren vakantiegeld' is € 60,-

1^e jaar: in mei wordt € 1.200,- vakantiegeld uitbetaald.

Hiervan mag $12 \times € 60,-$ vrijgelaten worden. Het restant wordt afgedragen aan de boedel. $(€ 1.200 - (12 \times € 60)) = € 480,-$

2e jaar: in mei wordt € 1.200 vakantiegeld uitbetaald.

Hiervan mag $12 \times € 60,-$ worden vrijgelaten. Van het restant moet de helft worden afgedragen aan de boedel. $(€ 1.200 - (12 \times € 60)) = € 480 / 2 = € 240,-$

Wordt het vakantiegeld eenmaal uitbetaald tijdens de regeling?

Bij uitbetaling van het eerste vakantiegeld wordt het "volledige" gereserveerde vakantiegeld volgens de vtlb-berekening vrijgelaten. Immers, gedurende de regeling wordt het vrij te laten bedrag maandelijks al met 1/12^e deel van het vakantiegeld op bijstandsniveau verminderd. Het bedrag boven het gereserveerde deel van het vakantiegeld moet wel aan de boedel afgedragen worden.

Vervolgens moet rekening gehouden worden met de resterende 6 maanden van de looptijd. Over deze maanden wordt het vrij te laten bedrag maandelijks al met 1/12^e deel van het vakantiegeld op bijstandsniveau verminderd. Schuldenaar moet bovendien nog over 6 maanden het bedrag boven het gereserveerde deel van het vakantiegeld afdragen aan de boedel. De verplichting tot deze afdracht moet tijdig besproken worden met de schuldenaar. Mogelijk kan de vrijlating van het eerste jaar vakantiegeld hiervoor gereserveerd worden. Andere opties zijn betaling uit het vrij te laten bedrag, of door de volledige afdracht een of twee maanden na de regeling door te laten lopen als schuldenaar weer over zijn afloscapaciteit beschikt.

Voorbeeld

Het 'maandelijks te reserveren vakantiegeld' is € 60,-

1^e jaar: in mei wordt € 1.200,- vakantiegeld uitbetaald.

Hiervan mag 12 x € 60,- vrijgelaten worden. Het restant wordt afgedragen aan de boedel. ($€ 1.200 - (12 \times € 60) = € 480,-$)

Daarna moet nog 6 maanden het verschil tussen 'vakantiegeld' – 'maandelijks te reserveren vakantiegeld' afgedragen worden aan de boedel. ($€100 - € 60 = € 40,- \times 6$ maanden = € 240,-). Het vakantiegeld en het maandelijks te reserveren vakantiegeld staan beide vermeld op de vtlb-uitdraai.

Let op: bovenstaande richtlijnen gelden als in het hele voorafgaande jaar vakantiegeld is opgebouwd. Zo niet, dan is maatwerk nodig om het uitgangspunt (de afdracht is gebaseerd op 18 maal het inkomen exclusief vakantiegeld en 18 maal het opgebouwde vakantiegeld) te borgen.

Het is ook mogelijk dat de bewindvoerder vanaf de start van de regeling het vakantiegeld maandelijks meeneemt in de betreffende norm. Het vtlb is dan dus iedere maand iets hoger met als gevolg dat de schuldenaar maandelijks minder hoeft af te dragen. Er is dan geen recht op een vrij te laten deel vakantiegeld in mei of juni. Dit kan bijv. als de schuldenaar zijn vakantiegeld ook feitelijk maandelijks krijgt uitgekeerd, zoals bij payroll-constructies, uitzendwerk of een IKB (individueel keuzebudget). Dit geldt zowel bij een looptijd van 36 maanden als bij een looptijd van 18 maanden.

Eindejaarsuitkering

In sommige sectoren wordt maandelijks gereserveerd voor een extra uitkering die in december wordt uitbetaald, de zogenaamde eindejaarsuitkering. Een eindejaarsuitkering is vaak een percentage van het brutosalaris. Soms wordt een minimaal bedrag

afgesproken dat men als eindejaarsuitkering ontvangt. Valt deze uitkering bij uitbetaling geheel in de boedel?

Bij een **looptijd van 36 maanden** wordt 36 maal een bedrag gereserveerd en wordt de uitkering driemaal uitbetaald. Ongeacht de maand van toelating valt de uitbetaling van deze eindejaarsuitkering geheel in de boedel.

Bij een **looptijd van 18 maanden** wordt 18 maal een bedrag gereserveerd en wordt de uitkering één- of tweemaal tijdens de regeling uitbetaald, afhankelijk van de maand van toelating.

Wordt de eindejaaruitkering tweemaal uitbetaald tijdens de regeling?

Bij uitbetaling van de eerste eindejaarsuitkering valt deze geheel in de boedel. Dit heeft dan betrekking op de reservering van de eerste 12 maanden van de regeling. Bij uitbetaling van de tweede eindejaarsuitkering moet dan nog de helft van eindejaarsuitkering afgedragen worden aan de boedel, de andere helft blijft vrij.

Wordt de eindejaarsuitkering eenmaal uitbetaald tijdens de regeling?

Bij uitbetaling van de eindejaarsuitkering valt deze geheel in de boedel. Dit heeft dan betrekking op de reservering van de eerste 12 maanden van de regeling. Schuldenaar moet daarnaast nog over 6 maanden het gereserveerde bedrag van de eindejaarsuitkering afdragen aan de boedel. Deze verplichting tot extra afdracht moet tijdig besproken worden met de schuldenaar. Mogelijk kan (een deel van) het vrij te laten bedrag van het vakantiegeld hiervoor ingezet worden.

LET OP: De schuldsaneringsregeling uitgesproken na 1 juli 2023 duurt in principe 18 maanden. Bovenstaande richtlijnen moeten in het buitengerechtelijk traject ook worden toegepast, zeker als men aanspraak wil maken op een eerdere ingangsdatum van de wettelijke schuldsaneringsregeling.

Bij een afwijkende duur van de totale schuldsaneringsregeling geldt dat de afdracht wordt berekend over het inkomen inclusief vakantiegeld en eindejaarsuitkering gedurende de maanden van de schuldsaneringsregeling.

Tijdsparen

In sommige sectoren wordt het systeem van tijdsparen gehanteerd. De werkgever stort dan elke betaalperiode (4 weken/maand) een bedrag in het spaarfonds, dat de werknemer op een later moment kan opnemen. Het gaat om de geldwaarde van vakantiedagen, de reserve voor weinig-werk/verletdagen ('spaaruren'), eventueel overwerk en een vergoeding voor reizen, maar ook om de vakantietoeslag en – soms - opleidingen.

De vakantietoeslag wordt doorgaans in mei uitbetaald. De overige tegoeden kunnen vrij opgenomen worden, waarbij wel geldt dat bedragen voor opleidingen ook aan dat doel besteed moeten worden.

In sommige cao's is bovendien opgenomen dat men verplicht is om een minimumaantal spaaruren op te bouwen, zodat deze opgenomen kunnen worden in periodes dat er weinig werkaanbod/verlet is. Deze dagen gelden niet als vakantiedagen. Het meerdere boven dit verplichte aantal uren wordt in de regel eenmaal per jaar uitbetaald.

Voor de berekening van het vtlb wordt dan uitgegaan van het volgende:

- Bij de vakantiegeldcomponent heeft de – werkende – schuldenaar in principe recht op 100% van het vakantiegeld horend bij de toepasselijke Participatiewetnorm, het overige moet worden afgedragen.
- Voor het deel van de tegoeden dat ziet op doorbetaling van het loon tijdens de vakantiedagen heeft de schuldenaar recht op het vtlb voor 20 verplichte vrije dagen per jaar en 5 overige dagen. De bewindvoerder kan aan de hand van de overzichten zien voor welke vakantieperiode het tegoed is opgenomen.
- Als betrokkene door de zgn. weinig-werk of verletdagen in een bepaalde maand een zo laag inkomen heeft dat zijn maandelijks inkomen daalt tot onder zijn vtlb dan kan hij – met toestemming van de bewindvoerder- het spaarfonds gebruiken voor een aanvulling tot op het vtlb.
- Het gebruik van het opleidingsbudget kan uitsluitend plaats vinden na overleg met de bewindvoerder.
- Als sprake is van een geldelijke storting in verband met persoonlijk verricht overwerk dan gelden daarvoor de gebruikelijke vtlb-regels.

Het eventueel resterende vrije saldo aan het eind van het jaar (dus na uitbetaling vakantietoeslag en vtlb voor 25 vrije dagen en eventuele aanvulling tot op het vtlb) moet worden afgedragen op de boedelrekening. De schuldenaar dient op verzoek een overzicht van zijn tegoeden te tonen aan de bewindvoerder.

Uitbetaalde vakantiedagen

Steeds vaker doet zich de situatie voor, bijvoorbeeld bij uitzendcontracten, payrolling en nulurencontracten, dat werknemers wekelijks of maandelijks direct bij hun salaris ook hun vakantiegeld en vakantie-urenopbouw uitbetaald krijgen.

Waar het gaat om vakantiegeld wordt verwezen naar de laatste alinea hierboven onder het kopje vakantiegeld. Er kan in die gevallen gekozen worden voor een vtlb inclusief een maandelijks vakantiegeld. Er dient dan alleen jaarlijks in mei nog bezien te worden of het totaal recht op vakantiegeld is uitbetaald.

Wanneer het gaat om **uitbetaalde vakantie-uren** kan worden aangesloten bij de systematiek van het tijdsparen. Jaarlijks bestaat recht op minimaal 20 dagen doorbetaalde vakantie en 5 vrije dagen. Het hangt van de omvang van de functie af in hoeverre het noodzakelijk en gewenst is vanuit de boedel te voorzien in een inkomen voor de periode waarin de werknemer geen inkomen verwerft doordat hij vakantie-uren opneemt. Het bedrag dat voorziet in de opbouw van vakantiedagen is inkomen. Bij een verzoek om vakantie op te mogen nemen, wordt door de bewindvoerder beoordeeld wat is opgebouwd dan wel afgedragen en wat kan worden uitgekeerd van de boedel.

Individueel Keuze Budget

Het Individueel Keuzebudget (IKB) is een systeem waarmee werknemers meer speelruimte wordt gegund om de regie te voeren rond aan- en verkoop van vakantiedagen, het moment van uitbetalen van vakantiegeld en eindejaarsuitkering en overige secundaire arbeidsvoorwaarden. Aan het einde van het kalenderjaar wordt het restant van het IKB uitbetaald. Steeds meer werkgevers gaan over op (een vorm van) dit systeem.

In het IKB kan opgenomen zijn dat een x-aantal uur bovenwettelijk verlof wordt gekocht, zodat men, in plaats van alleen de wettelijke 20 dagen, 25 verlofdagen opbouwt bij een fulltime dienstverband en een vol kalenderjaar. Aankoop van deze uren (tot een maximum van 25 dagen) is toegestaan, mits de regeling het volle kalenderjaar duurt. Gebruik van het IKB voor andere zaken dan aankoop van een x-aantal bovenwettelijke verlofuren tot maximaal 25 dagen bij fulltime dienstverband is niet toegestaan of moet gecompenseerd worden uit het vrij te laten bedrag.

Hoofdregel bij een duur van 36 maanden is dat tijdens de regeling driemaal het bovenmatig vakantiegeld over een jaar, de eindejaarsuitkering en het restant IKB is afgedragen. Bij een duur van 18 maanden is het advies om het vakantiegeld en de eindejaarsuitkering maandelijks te laten uitbetalen. Op deze manier valt de opgebouwde reservering direct in de boedel en hoeft niet aan het einde van de regeling ingelopen te worden. Voor zover er dan nog sprake is van een restant van het IKB dient dit aan het einde van het kalenderjaar afgedragen te worden.

Voorgenomen wijzigingen van het IKB mogen niet ten koste gaan van spaarcapaciteit en moeten altijd besproken worden met de bewindvoerder.

6.2.10 Pleegkindvergoeding

Voor het onderhouden van een pleegkind wordt soms een vergoeding verkregen. Vanwege de bijzondere aard van deze uitkering wordt deze vrijgelaten. Tegenover de vergoeding staan immers ook reële kosten. De pleegkinderen worden niet ingevuld onder het tabje kinderen, omdat ze anders ook meetellen voor het kindgebonden budget.

6.2.11 Persoonsgebonden budget (PGB)

In de gevallen waarin de schuldenaar zorgbehoevend is en daarvoor PGB ontvangt, is dat geen inkomen. Als het PGB is toegekend voor het inkopen van zorg voor de schuldenaar wordt dit toegekende budget geheel buiten beschouwing gelaten bij berekening van het vtlb.

Als de schuldenaar zorg verleent en hiervoor vanuit een PGB betaald wordt, dan geldt dit als inkomen, tenzij de schuldenaar enkel budgetbeheerder is voor een zorgbehoevend gezinslid en met dit PGB zorg bij derden wordt ingekocht. Let in dit geval op eventuele belastingaanslagen.

6.2.12 Onkostenvergoeding voor internationale chauffeurs

Chauffeurs die beroepsmatig naar het buitenland rijden en om die reden niet thuis kunnen eten en slapen maken noodzakelijke kosten voor onder andere voeding, parkeren en wasgelegenheid. De (fiscaal niet belaste) onkostenvergoeding die zij hiervoor ontvangen blijft buiten de boedel, maar wordt wel verminderd met een bedrag voor voeding en energie dat zij hierdoor in Nederland besparen. Voor de hoogte van dit bespaarde bedrag is aansluiting gezocht bij de normen van het Nibud; het bedrag is vastgesteld op € 197,09 per maand. Dit bedrag moet bij het inkomen opgeteld worden. In de calculator wordt dit bedrag automatisch ingevuld als de onkostenvergoeding voor chauffeurs wordt aangevinkt. Het netto-inkomen dat men zelf invoert in de calculator is dus exclusief de onkostenvergoeding(en).

6.2.13 Thuiswerkkostenvergoeding

Sinds de coronaperiode werken veel mensen thuis. Thuiswerken zorgt voor extra kosten voor de werknemer. Werkgevers kunnen een onbelaste thuiswerkkostenvergoeding van maximaal € 2,45 per dag uitkeren. De thuiswerkkostenvergoeding is een blijvende vergoeding, die als inkomsten wordt ingevoerd. Als de schuldenaar van zijn werkgever een thuiswerkkostenvergoeding ontvangt, kan deze vergoeding in het vtlb worden gecorrigeerd voor een bedrag van maximaal € 2,45 per (thuis) gewerkte dag. Hier staan immers reële kosten tegenover, die bij veel mensen waarschijnlijk zelfs hoger zijn dan € 2,45 per dag.

6.2.14 Tegemoetkoming alleenverdieners

De tegemoetkoming alleenverdieners is bestemd om het besteedbaar inkomen van een specifieke groep huishoudens te verhogen. Deze groep huishoudens heeft een netto-inkomen op bijstandsniveau, maar ontvangt niet de maximale bedragen aan toeslagen door een hoger fiscaal inkomen. Hierdoor ligt hun besteedbaar inkomen lager dan het bestaansminimum. Dit probleem speelt al enkele jaren en wordt in 2028 fiscaal opgelost. Voor de jaren 2025-2027 is er een tijdelijke regeling in het kader van de Participatiewet, uitgevoerd door gemeenten. De betrokken huishoudens ontvangen jaarlijks een vastgesteld bedrag als aanvulling op de toeslagen. In 2025 was dit € 1.000,- en in 2026 is dit € 1100,-.

Voor huishoudens die in een schuldregeling zitten is hierover met Recofa het volgende afgesproken:

- Het ontvangen jaarbedrag wordt omgerekend naar een maandbedrag, dit bedrag wordt verwerkt bij de toeslagen in de vtlb-calculator. Eerst wordt het bedrag aan zorgtoeslag verhoogd tot het maximale bedrag, het restant van het bedrag wordt opgeteld bij het bedrag aan huurtoeslag. Hierdoor daalt het vtlb en kan een geringe afloscapaciteit ontstaan.
- Wordt het bedrag ontvangen in het jaar dat men start met de schuldregeling? Dan wordt dit bedrag met terugwerkende kracht tot datum start schuldregeling verwerkt in de vtlb-berekening.
- Voor zover het jaarbedrag ziet op maanden vóór start schuldregeling in datzelfde kalenderjaar, valt het bedrag niet in de boedel, maar mag schuldenaar dit houden.
- Voor zover het jaarbedrag ziet op voorgaande jaren valt het bedrag wél in de boedel. Dit is zoals de hoofdregel van artikel 295 Faillissementswet voorschrijft. Dat er in sommige gevallen, zoals omschreven in het vorige punt, een bedrag mag worden behouden is een uitzondering op die hoofdregel.

Voorbeeld 1: De schuldregeling start op 1 maart 2026 en het bedrag over 2026 wordt op 1 april 2026 ontvangen. Dan mag het gedeelte dat ziet op de maanden januari en februari 2026 worden behouden. Het gedeelte per datum schuldregeling wordt – op maandelijkse basis- verwerkt in de vtlb-berekening.

Voorbeeld 2: De schuldregeling start op 1 maart 2026 en de bedragen over 2025 én 2026 worden op 1 april 2026 ontvangen. Dan moet het bedrag over 2025 worden afgedragen. Voor het bedrag over 2026 geldt hetzelfde als bij voorbeeld 1.

7. Overheveling

Op het moment dat de minstverdienende partner niet kan profiteren van het totaal aan gezamenlijke correcties in het nominaal bedrag, dan wordt deze vrijlating overgeheveld naar de meestverdienende partner via een verhoging van het voor deze partner vast te stellen nominaal bedrag. De calculator berekent deze overheveling automatisch.

Automatische overheveling vindt plaats wanneer aan alle onderstaande voorwaarden wordt voldaan:

- Een paar, geen gemeenschap van goederen;
- Beiden in de regeling;
- Een partner heeft een inkomen lager dan het berekende vrij te laten bedrag.

Het gaat om de gezamenlijke posten, niet om persoonlijke posten. De gezamenlijke posten zijn:

- de individuele aanvulling/correctie (op de beslagvrije voet);
- de woonlasten niet gecorrigeerd door de beslagvrije voet;
- de kosten kinderopvang en de studiekosten van de kinderen;
- de correctie PGL;
- kosten beschermingsbewind bij een echtpaar;
- de gezamenlijke overige correcties.

Persoonlijke posten zijn onder andere de arbeidstoeslag, het eigen risico ziektekosten en reiskosten.

De overheveling binnen het nominale bedrag vindt **niet** automatisch plaats op het moment dat er sprake is van een paar, geen gemeenschap van goederen en één wel, **één niet** in de regeling.

Als in deze situatie de partner niet (geheel) kan profiteren van de correctieposten binnen het nominale bedrag en **aantoonbaar**, bijvoorbeeld door (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid of het bereiken van de PGL, niet in staat is om het inkomen te verhogen, kan de schuldenaar hiervoor worden gecompenseerd, **na verkregen** toestemming van de rechter-commissaris. Dit dient handmatig te worden ingevoerd bij 'Overige correcties'.

Het bedrag dat overgeheveld wordt naar de meestverdienende partner is niet altijd het maximale bedrag dat voor overheveling in aanmerking komt, want het is afhankelijk van het inkomen van de meestverdienende partner. Als er niet volledig kan worden overgeheveld, is dit in de uitdraai met een # aangemerkt. Een wijziging van inkomens (van partner A en/of partner B) kan dan tot een ander overhevelingsbedrag leiden.

Bijlage 1: de werking van de vtlb-calculator

U kunt de vtlb-calculator downloaden van www.bureauwsnp.nl en op uw pc installeren. Op deze website staan ook aanwijzingen voor installatie. Nadat dit gebeurd is kan de software worden gebruikt. Let erop dat er tenminste elk half jaar (medio januari en medio juli) een nieuwe versie komt van de vtlb-calculator en de plug-in, die van genoemde site kan worden gedownload. **Voor het gebruik is het noodzakelijk dat men een internetverbinding heeft.** Er is een koppeling met de webservice van uwbeslagvrijevoet.nl om de beslagvrije voet te kunnen berekenen.

Vanaf juli 2026 is er ook een [webversie](#) van de vtlb-calculator beschikbaar, naast de calculator die gedownload kan worden. Zie www.vtlb.rvr.org.

Na het openen van de calculator is het een kwestie van de velden invullen. Bij twijfelgevallen raadpleegt men het vtlb-rapport, de vtlb-handleiding* en/of de helpteksten die via F1 (en op de website bij het klikken op de informatiepunten) kunnen worden opgeroepen. Voor gevallen die niet in het rapport besproken worden zal een oplossing 'op maat' gemaakt moeten worden. Daarbij kan de berekening volgens de calculator worden gemaakt en vervolgens een 'extra correctie' worden toegepast. Veelal is het verstandig hierover (vooraf) overleg met de rechter-commissaris te voeren.

Meer informatie over het openen, opslaan en bewaren van de berekeningen vindt u in de ingebouwde handleiding, onder het tabje Help in de bovenste balk van de calculator.

* Extra informatie over het gebruik van de calculator en het lezen van de uitdraai is te vinden in een aparte vtlb-handleiding. Deze vtlb-handleiding is te vinden op de website van [Bureau Wsnp](#).

De vtlb-calculator kent verschillende tabbladen, hieronder worden de tabbladen 'schuldenaar', 'inkomen' en 'uitgaven' getoond. Afhankelijk van wat men invult worden verdere gegevens gevraagd.

Tabblad Schuldenaar

Home

Berekening

>

Overzicht normen

Opslaan

Berekenen

Schuldenaar

Kinderen

Inkomen

Uitgaven

Schuldenaar

Naam van uw berekening

Vtlb-02-07-2026-

Datum berekening

02-07-2026

Geldig van

01-07-2026

Geldig tot en met

31-12-2026

Berekeningversie

01-07-2026

Naam schuldenaar

Insolventienummer

Datum toelating Wsnp

DD-MM-JJJJ

Startdatum looptijd Wsnp

DD-MM-JJJJ

Geboortedatum

DD-MM-JJJJ

Opgenomen in instelling

Nee

Werkt minimaal 18 uur per week

Ja

Partner aanwezig

Nee

Meldingen van de berekening van de beslagvrije voet

Volgende

Opslaan

Berekenen

Tabblad Inkomen

Schuldenaar

Kinderen

Inkomen

Uitgaven

Inkomen schuldenaar (per maand)

 1. Met afzonderlijk vakantiegeld

Kies type inkomen ...

 2. Met maandelijks inbegrepen vakantiegeld

Kies type inkomen ...

 3. Zonder vakantiegeld

	Fiscaal		Netto	
Overige inkomsten uit arbeid	€ 0,00 		€ 0,00 	
Partneralimentatie	€ 0,00 		€ 0,00 	

4. Netto-inkomsten

Heffingskortingen (bijvoorbeeld AHK en IACK)	€ 0,00	
Belastingteruggaven	€ 0,00	
Overige inkomens	€ 0,00	
Kinderalimentatie	€ 0,00	
Studiefinanciering	€ 0,00	
Geschatte eindejaarsuitkering	€ 0,00	

5. Inkomsten niet voor beslagvrije voet

Tegemoetkoming auto of reiskosten werkgever	€ 0,00	
Commerciële onderverhuur	€ 0,00	
Tegemoetkoming inwonenden	€ 0,00	
Thuiswerkvergoeding	€ 0,00	
Representatiekostenvergoeding	€ 0,00	
Vergoeding internationale chauffeurs	☒ Nee	€ 0,00
Overige inkomens	€ 0,00	
Tegemoetkoming kinderopvang UWV of gemeente	€ 0,00	

Tabblad uitgaven

SchuldenaarKinderenInkomen**Uitgaven**

Uitgaven (per maand)

Woonkosten

☐ Huurwoning

☐ Koopwoning

☐ Geen woonkosten

Zorgkosten

Premie zorgverzekering

€ 0,00

Afkoop eigen risico

☐

Nee

Correcties op beslagvrije voet

Correctie ziektekosten

☒

Ja

Correctie woonlasten

☒

Ja

Correctie kindgebonden budget

☒

Ja

PGL-correctie

☒

Ja

Overige uitgaven

Reiskosten

Noodzaak (privé) auto

☐

Nee

Andere reiskosten

€ 0,00

Correcties

Correctie alimentatie

€ 0,00

Correctie beschermingsbewind of budgetbeheer

€ 0,00

Correctie overig

€ 0,00

Toelichting correctie overig

Toelichting op correctie

← Vorige

Opslaan

Berekenen →

Nadat ook het tabblad 'uitgaven' is ingevuld, kan de berekening worden gemaakt. Deze bestaat uit 3 pagina's en pagina 1 kan er als volgt uit zien (hier deels zichtbaar):

Rapport Berekening Vtlb

Versie 5.1.1

Berekeningsversie	01-07-2026
Berekening uitgevoerd op	02-07-2026
Naam schuldenaar	
Insolventienummer schuldenaar	
Datum toelating Wsnp	schuldenaar:
Startdatum looptijd Wsnp	schuldenaar:
Datum berekening	02-07-2026
Berekening geldig	van 01-07-2026 tot en met 31-12-2026

Algemene gegevens

Woonsituatie	Geen partner zonder kinderen	
Geboortedata	schuldenaar: 01-01-1985	partner:
Leeftijd(en)	schuldenaar: 41	
Kinderen:		Leeftijden:
Aantal (inwonende) kinderen	0	
Relevante partnerinformatie verstrekt?	Nee	
Schuldenaar of schuldenaren in een inrichting?		

Verhoging van de beslagvrije voet in verband met woonlasten - zie blad 3

Permanente correctie

Recht op huurtoeslag gezien de aard van de woning • **Ja** • Nee

Tijdelijke correctie

Startdatum tijdelijke correctie **01-07-2025**

Einddatum tijdelijke correctie **31-12-2026**

Correctie toegepast • Ja • **Nee**

Verlaging van de beslagvrije voet in verband met auto van de zaak - zie blad 3

Netto nadeel van fiscale bijtelling auto van de zaak • Ja • **Nee**

Met de knop 'Opslaan' kunnen de ingevulde gegevens bewaard worden. Bij een volgende berekening hoeven alleen de gewijzigde gegevens aangepast te worden in de vtlb-calculator.

De plug-in die geïmplementeerd kan worden in bestaande bewindvoerderssoftware werkt technisch hetzelfde en geeft bij het invullen van dezelfde gegevens dezelfde uitkomst. De bediening kan er anders uitzien.

Bijlage 2: normbedragen

De normbedragen, zoals genoemd in:

Hoofdstuk 3

Maximale beslagvrije voet juli 2026

Alleenstaande	€ 2.208,48
Alleenstaande met kinderen	€ 2.543,75
Paar zonder kinderen	€ 2.905,79
Paar met kinderen	€ 3.179,68

Participatiewetnormen juli 2026

Nr.	Norm	Bedrag excl. vakantiegeld	Vakantiegeld	Bedrag inclusief vakantiegeld
1.	(echt)paar/gezin	€ 1.926,40	€ 101,39	€ 2.027,79
2.	alleenstaande (ouder)	€ 1.346,49	€ 70,97	€ 1.419,46
3.	alleenstaande (ouder) in een inrichting (inclusief vakantiegeld)			€ 449,44
4.	normbedrag (echt-)paren in een inrichting (inclusief vakantiegeld)			€ 699,11

Woonkosten

Woonkosten leiden alleen tot een verhoging van de beslagvrije voet als ze uitkomen boven het drempelbedrag van artikel 17 lid 2 Wet op de huurtoeslag (de ondergrens voor de huur die al is begrepen in de bijstandsnorm): € 202,52. Sinds 1 januari 2024 is de basishuur verlaagd ten opzichte van de normhuur en is de basishuur daarmee de ondergrens.

Servicekosten huur: servicekosten tellen sinds 2026 niet meer mee bij de berekening van de huurtoeslag. Zie paragrafen 3.3.4 en 5.1. De definitie van servicekosten staat verderop, in hoofdstuk 5 van deze bijlage.

Bij all-in kamerhuur

Voor de (gemiddelde) kosten van de overige voorzieningen bij kamerbewoners hanteert het Nibud een maandelijks bedrag van € 80,42 (€ 2,65 per dag). Dit betreft gas, water, licht, gebruik wasmachine, overig.

Bij inwonende schuldenaren

Voor de (gemiddelde) kosten van voeding en overige voorzieningen hanteert het Nibud de volgende maandelijks bedragen:

Voeding:	€ 203,91 (€ 6,70 per dag)
Overige kosten (energie, water, wassen, overig):	€ 80,42 (€ 2,65 per dag)
Totaal voor voeding en overige kosten:	€ 284,34 (€ 9,35 per dag)
(dit bedrag is zonder woonkosten)	

Omrekenen gebeurt als volgt:

Van dagbedrag naar maandbedrag: $\frac{\text{Bedrag} \times 365}{12}$

Van maandbedrag naar dagbedrag: $\frac{\text{Bedrag} \times 12}{365}$

Forfaitaire bedrag woonkosten eigen woning

Maandbedrag ter hoogte van 0,048% van de WOZ-waarde van de woning.

Kinderbijslag

Minimale uitgaven kosten onderhoud van het kind om in aanmerking te komen voor kinderbijslag: ten minste € 522,- per kwartaal (€ 174,- per maand).

Hoofdstuk 4

Maximale bedragen kindgebonden budget 2026 (per maand):

1 kind	€ 215,00
2 kinderen	€ 430,00
3 kinderen	€ 645,00
4 kinderen	€ 860,00
5 kinderen	€ 1.075,00

- Voor elk volgend kind komt er € 215,00 per maand bij.
- Voor een kind dat 12 jaar of ouder is, maar jonger dan 16 jaar bedraagt de maximale verhoging € 60,33 per maand. Voor een kind dat 16 of 17 jaar is, bedraagt de maximale verhoging € 80,33 per maand. De verhoging gaat in ná de maand waarin het kind 12 of 16 jaar is geworden.
- De alleenstaande ouderkop bedraagt € 284,67 per maand.

Hoofdstuk 5

Servicekosten

Servicekosten zijn ook onderdeel van de woonkosten. Voor de definitie van servicekosten wordt aangesloten bij het voormalig [artikel 5 lid 3 Wet op de huurtoeslag \(vervallen per 1 januari 2026\)](#). In dit artikel stond omschreven welke kosten als servicekosten in aanmerking komen, namelijk:

1. kosten voor het in bedrijf zijn van lift-, ventilatie-, hydrofoor- en alarminstallaties, en van verlichting van door de huurder met anderen gemeenschappelijk gebruikte ruimten;
2. schoonmaakkosten van de lift en andere gemeenschappelijke ruimten;
3. de kosten voor de diensten van een huismeester;
4. kapitaals- en onderhoudskosten van dienstruimten en gemeenschappelijke recreatieruimten.

De wet ging uit van maximaal € 48,- per maand aan servicekosten in totaal met afzonderlijke maxima voor onderdelen van de servicekosten. Die nadere eis wordt niet in aanmerking genomen. Als er sprake is van genoemde servicekosten wordt met een bedrag van maximaal € 48,- per maand rekening gehouden.

Zorgkosten

Eigen risico: € 385,00 per jaar.

Minimale eigen bijdrage WMO is afhankelijk van de gemeente waar men woont. In de meeste gemeenten is de minimale bijdrage WMO (in 2026) als volgt:

voor 2-persoonshuishoudens tot de AOW-leeftijd: € 0,00 per maand.

voor alle andere huishoudsamenstellingen/leeftijden: € 21,80 per maand.

Voor andere vormen van zorg (bijvoorbeeld Modulair Pakket Thuis (MPT) of Volledig Pakket Thuis (VPT)) gelden andere eigen bijdragen.

Autokosten

Basiscorrectie auto: € 200,58

Bedrag/km eigen auto: € 0,197

De grens van 4.600 kilometer per jaar is ingegeven door de gedachte dat in de meeste gevallen de auto noodzakelijk is voor het woon-werkverkeer. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat een werknemer 46 werkweken heeft per jaar (52 weken verminderd met 6 weken vakantie en vrije dagen).

Studiekosten

Kinderen van 18 jaar en ouder op het voortgezet onderwijs, het voortgezet speciaal onderwijs en het Voortgezet Algemeen Volwassenenonderwijs krijgen zelf een basistoelage, eventueel aangevuld met een aanvullende toelage. Voor de aanvullende toelage is er een ouderlijke bijdrage voor ouders met een belastbaar inkomen van € 45.686,11 (inkomen 2024) of hoger. De eigen bijdrage is 30% van het inkomen boven deze grens. Dit bedrag geldt voor het schooljaar 2026-2027.

Co-ouderschap en omgangsregeling

Bij beide regelingen wordt uitgegaan van een kostenvergoeding van € 7,49 per kind per dag, € 3,75 per dagdeel.

Hoofdstuk 6

Lesgelden

Lesgelden voor het schooljaar 2026-2027:

Lesgeld HBO/WO: € 2.694,- per jaar (€ 224,50 per maand)

Lesgeld MBO/bol: € 1.511,- per jaar (€ 125,92 per maand)

Studiekosten

De studiekosten in de tabel zijn de bedragen voor het schooljaar 2026-2027.

Leeftijd	Voortgezet onderwijs onderbouw >18 jaar	Voortgezet onderwijs bovenbouw >18 jaar
Basistoelage inwonend	€ 147,65	€ 147,65
Basistoelage uitwonend	€ 344,26	€ 344,26
Maximale aanvullende toelage	€ 104,11	€ 113,98

Voor de aanvullende toelage is er een ouderlijke bijdrage voor ouders met een belastbaar inkomen van € 45.686,11 (inkomen 2024). De eigen bijdrage is 30% van het inkomen boven deze grens. Dit bedrag geldt voor het schooljaar 2026-2027.

Basisbedragen pleegvergoeding per kind 2026

Nr.	Leeftijdscategorie	Bedrag per maand	Bedrag per dag
1.	0 t/m 8 jaar	€ 757	€ 24,88
2.	9 t/m 11 jaar	€ 767	€ 25,21
3.	12 t/m 15 jaar	€ 835	€ 27,45
4.	16 t/m 17 jaar	€ 922	€ 30,31
5.	18 jaar en ouder	€ 931	€ 30,62